

HÖKKENTO

XII. évfolyam 7. szám 2006. szeptember

A szegedi hallgatók lapja

**MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
ALKOTMÁNYA:**

TUD. 5 (1) A Magyar Köztársaság területén élő mindenki jogok van a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez.

TUD. 5 (2) A Magyar Köztársaság biztosítja az állampolgárok számára a művelődéshez való jogot.

(2) A Magyar Köztársaság nem a jogot a köznevelés, az oktatás és a felsőfokú oktatás területén, az oktatásban résztvevők anyagi támogatásával

szavatolja meg: tiszteletben tartja és támogatja a tanítási és tanuló szabadságát.

TANDÍJ
2007

A tandíj kifizetésének kötelezettsége az oktatás megkezdésével kezdődik.

A hallgatók egysége

Minden elismerés a szegedi egyetemistáknak és főiskolásoknak! A kétkelődők is láthatták, hogy mennyire egységesek tudnak lenni a hallgatók, ha a bőrükre megy a játék. Legalább 3500-an voltunk a Dugonics téren a tandíjjellenes demonstráción. Jó volt látni azt a hallgatói szolidaritást, amellyel tulajdonképpen a jövő hallgatóiért harcoltunk/harcolunk.

A felszólalók között volt Ekler Gergely, a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájának elnöke, aki emlékeztetett rá, hogy 2006 februárjában egy budapesti rendezvényen mind a négy parlamenti párt oktatáspolitikusa határozottan kijelentette: nem tervezik a tandíj bevezetését. Török Márk, a szegedi bölcsészkar HÖK-elnöke kifejtette: olyan felsooktatást követelnek, ahol a hallgatók több évre tervezhetik a jövőjüket, ahol párbeszéd és konszenzus alapján születnek a döntések.

A szervezők – mivel kilétüket a mai napig nem sikerült világosan kideríteni, így nevezük őket Fántomásznak – mindent megtettek azért, hogy a demonstráció függetlenedjék a pártpolitikától. Teljes mértékben egyetértek

azzal, hogy nem kell egy hallgatói megmozdulást politikai tüntetéssé alakítani. De azért ez a kínos elzárkózás egy kicsit sok, mert szögez- zük le: az úgynevezett fejlesztési hozzájárulást a jelenlegi magyar kormány akarja bevezetni, és nem a télapó hozza. Ezt szerintem nyugodtan ki lehet és ki is kell mondani. A diákok pedig majd eldöntik, kinek szavaznak bizalmat a következő választáson. Ezen felül valóban szükségtelen egyfajta politikai agitációra használni a diákok megmozdulását.

Emlékszem, az 1995-ös megmozduláson a színpadon volt egy Horn Gyulát ábrázoló karikatúra, és mégsem a politikáról szólt az akkori demonstráció. Azt gondolom, hogy most sem akart ebből senki politikai ügyet csinálni. Fántomászék gondoskodtak róla, hogy a rendezvénynek meglegyen az esti bulihoz hasonló „feelingje”, mivel a rendre az egyetemi klubok kidobóemberei vigyáztak. Számomra kicsit rontotta az összképet a vidám egyetemisták között cirkáló marcona „izomfűtők” látványa. A virágoskertbe ültetett pitbull esete jutott eszembe.

Persze ha már ott voltak, nem is tétlenkedtek. Minden transzparenst célzó egyetemistát kikísértek a Dugó térről. Sőt, eleinte még a magyar zászló is áldozatul esett, azt is összetekertették. Néhány önjelölt szervező szájából magam is hallottam: „*Nem kell zászló, mert túl jobboldali.*” Szegénykéék. Tanult létükre nem

árt megmagyarázni nekik, hogy a nemzeti lobogó nem pártszimbólum. A magyar zászló mindenkié, aki magyarnak vallja magát, legyen az jobb- vagy baloldali. Szerencsére ezt hamarosan mindenki belátta, és a zászlók újra a magasba emelkedtek.

Azért nem volt minden olyan, mint 1996-ban. Az akkori rektor, Mészáros Rezső nyíltan kiállt a hallgatók mellett. Akkor ő úgy látta, hogy a „tanárnak” a hallgatói élén a helye.

A hallgatói „vezérek” is változtak. Óvatosabbak lettek, politikusabbak. Jó volt viszont látni, hogy a hallgatók ugyanolyanok. Hatalmas lelkesedéssel jöttek, ugyanúgy, mint tíz évvel ezelőtt. És tulajdonképpen ez a lényeg. A vezetők jönnek-mennek. Kire így emlékezünk, kire úgy. A lényeg viszont, hogy a hallgatói összetartás semmit nem kopott az évek alatt. Remek érzés volt majd' 4000 hallgatótársammal együtt lenni, Himnuszt énekelni, megmutatni, hogy nem törődünk bele, ha úgy szeretnének „javítani” a sorsunkon, hogy minket meg sem kérdeznek. Most bebizonyítottuk: vagyunk elegenden, ha kell. A kérdés viszont megmaradt: mi lesz, ha nem történik semmi? Beletörődünk? Vagy mégsem?

Forró Lajos
forr@freemail.hu

Mi a véleményed a tandíjrendszer bevezetéséről?

Lamos Renáta

TTK, alk. növénybiológus, II. évf.

Nem értek egyet a tandíj bevezetésével, mert ebben a helyzetben nagyon sok diák hátrányos helyzetbe kerülne, például nekem is abba kellene hagynom az egyetemet. Sok ismerősöm és barátom is erre kényszerülne. Ha valaki már a harmadik diplomáját szerzi, akkor megérteném, hogy öt tandíjfizetésre köteleznék. Nem tartom helyesnek azt a törekvést, hogy megpróbálják a tanulni vágyó embereket elnyomni. Ahhoz, hogy Magyarország fejlődjön, több munkahelyre lenne szükség, és arra, hogy az emberek normális fizetést kapjanak, de ezt nem a tandíj bevezetésével kellene a kormányoknak megoldani. Ezen kívül még egy államilag finanszírozott hallgatónak is vannak különböző költségei: fizetnie kell az albérletért, a kollégiumért, enni is kell, és még aki Szegeden lakik, annak is kell tankönyvekre költenie.

Mészáros Anna

BTK, amerikanisztika-német, I. évf.

Szerintem ez nem túl jó ötlet. Bár a jó tanulók mentesülni fognak a tandíjkötelezettség alól, de nem fogják megvizsgálni azt, hogy a tanuló, aki fizet, milyen szociális helyzetben él. Ismerek sok olyan diákot, aki szintén költségtérítésre képzésre jár, de van 6-7 testvére, és ezt nem veszik figyelembe a költségek kialakításánál. Én már most is fizetek tandíjat, mivel vajdasági magyarként nem járhatok államilag finanszírozott képzésre. Rádásul aki otthon járt középiskolába, az kap, viszont nekem, aki Magyarországon végeztem a gimnáziumot, nem jár ösztöndíj. Az iskola mellett a TIK-ben dolgozom ruhatárosként, mert másképp nem tudnám kifizetni az egyetemmel járó költségeket. Vannak olyan barátaim, akik azért hagyták abba harmad-, negyedik élejtén az egyetemet, mert egyszerűen elfogyott a pénzük.

Seres Norbert JGYTFK,

számtech.-műszerv., III. évf.

Véleményem szerint nem így kellene az államnak többletbevételekhez jutnia. Nagyon rossz ötletnek tartom. A csapból is az folyik, hogy egy jó pap holtig tanul, és nekünk is életünk végéig képezniünk kell magunkat. Akkor ezt nem támogatja az állam? Ha megnézzük a környező országokat, vagy akár az Egyesült Államokat, nagyon kevés helyen olyan magas a képzések színvonala, mint itthon. Ennek ellenére „reformokat” terveznek, ellehetetlenítik a diákokat a tandíj bevezetésével, amivel csak azt érik majd el, hogy aki szeretne, az sem fog tudni egyetemre, főiskolára járni. Én megértem azt, hogy egyre több diplomás van, és kevés a szakmunkás. Rájuk is szükség lenne, de nem ez a megfelelő módszer a szakmunkások számának növelésére.

Szigeti Tamás

GTK, eu-integráció, V. évf.

Élég nagy kitaláló a diáksággal, mert aki rosszabb szociális háttérrel érkezik az egyetemre, eleve hátrányos helyzetből indul. Nem biztos, hogy a szülők finanszírozni tudják ezeknek a diákoknak a tanulmányait. Ezek a költségek általában a szülőket terhelik, és ha egy családban több hasonló korú gyermek van, akkor persze többszöröződnék a kiadások is. Minket például édesapám tart el, és ketten vagyunk testvérek, s a tanulmányok nagyon megterhelik a családi kasszát. A nagyszülők is segítenek minket a keveske félretett pénzükkel, de ezt sem mindenhol tehetik meg. Azt mondják, ez a bevétel az egyetemekenél marad majd. Ezt nem tudom, kik hiszik el, az államnak most az a célja, hogy a saját bevételét növelje. Én úgy tudom, elég kevés országban kell tandíjat fizetni, és ott sem mindenhol ilyen formában.

Mindennek vannak vesztesei és győztesei

A Magyar Köztársaság Országgyűlése július 24-én fogadta el a felsőoktatási törvény tandíjat is tartalmazó módosítását, így a HÖÖK felvállalta a hallgatói demonstráció megszervezését. A megmozdulás előtt kerestem fel Dr. Szabó Gábort, az SZTE rektorát, akit a tandíjról és a hallgatói összefövetelről kérdeztem.

– A Rektori Konferencia elnökségi tagjaként igennel vagy nemmel szavazott a tandíj kérdésében?

– A Rektori Konferencia elnöksége hozott egy állásfoglalást, mely szerint ha az állami finanszírozás mértéke nem csökken és a fejlesztési hozzájárulás (továbbiakban FER) összege ténylegesen az egyetemekenél marad, és a FER-t aszerint használja fel az egyetem, hogy egy részét a hallgatókkal megegyezve ösztöndíjakra vagy kiemelkedő teljesítmények minősítésére fordítja, a másik részét pedig fejlesztésre, akkor az európai normák szerint a FER fogható rendelkezése a törvénynek. Ez nem fekete-fehér kérdés, ugyanakkor erre valószínűleg nem lehet igennel vagy nemmel válaszolni, hiszen az átfogó felsőoktatási reformnak csupán egy része a FER bevezetése. Ami pedig a személyes véleményemet illeti, én azt gondolom, ha a feltételek teljesülnek, akkor átlátható és transzparens módon azt a százalékot, amit felhasználhat az egyetem, azt kizárólag egyetemi fejlesztésre kell fordítani. Vannak kiemelkedő projektjeink, többek között a műszaki képzéshez szükséges gyakorlati oktatási bázis megteremtése, átfogó egészségügyi projekt, amelyekkel szerintem az egyetem fenntarthatóbb lesz. Én még arra is hajlandó vagyok, hogy az alapok lerakásánál a szokásos napi sajtó és az egyetem statútuma mellett bele fogom rakni azon hallgatók nevét – ha 15000, akkor 15000 hallgató nevét –, akik adózatot hoztak a jövő generációkért.

– A tandíj csak az anyagi helyzet javítása miatt jó az egyetemnek?

– A pénz az egyik oldal. Én inkább a fejlesztési oldalát domborítanám ki. Úgy fogalmaznék, hogy hozzájárul mindenki oktatásának a költségeihez. A bent lévő egyetemisták kitüntetett helyzetben vannak, hiszen olyan adóforintokat, olyan adózók adóforintjait is költik, akiknek a gyermeke a közelébe sem tud kerülni a magyar felsőoktatásnak. Nagyon árnyaltan kell az egész kérdést megvizsgálni. Egyáltalán nem pénzügyi kérdés, hanem egyfajta filozófia kérdése. Ha az állam gazdag lenne, talán meg tudná engedni magának azt, hogy mindenki alanyi jogon beiratkozhatson a felsőoktatási intézménybe – de ezt kicsit utópisztikus elgondolásnak tartom. Össze kell kapcsolni a FER kérdését a felsőoktatás minőségi, strukturális átalakításával, a finanszírozási modell gyökeres megváltoztatásával, és van egy alapvető szabály: a minőséget kell preferálni.

– Milyen előnyökkel és hátrányokkal jár a FER?

– Ha a törvény hatályba lép, és az Alkotmánybíróság nem talál benne kivétnevet, akkor meg kell találni a legoptimálisabb megoldást a bevezetésre. Természetesen mint mindennek, ennek is vannak győztesei és vesztesei, a kérdés az, hogy a vesztesek hogyan élnek majd ezt meg. Nem lehet tudni, hogy mi a végrehajtói vagyunk ennek a törvénynek, vagy csak az elszenvedői.

– Mikorra várható a tandíj bevezetése?

– Van még 2 évünk, a 2007-től beiratkozókra vonatkozik a mostani állás szerint a törvény, és 2008 szeptemberében kell először fizetni. Az idő és a folyamatos tárgyalás mindig meghozza az eredményét, amely eredmény csak kompromisszumok árán érhető el. Valamiből engedek, valamiből nem engedek, de itt észérvekkel szerintem lesz egyezés.

– A tandíj előrelépést fog jelenteni a minőségi oktatásban? Ha igen, milyen téren fog megnyilvánulni?

– Biztosak lehetünk abban, hogy a befektetett pénz az egyetem infrastruktúráját fogja fejleszteni, ez pedig kihat majd az oktatás minőségére is. De a minőség fejlesztéséhez két fél kell. Hiába akarok jót, akár a legjobbat adni, ha a hallgatók nem mindig akarják a legjobbat befogadni. Nem értek egyet azzal az egyetemi tanulóval gondolkodásmóddal, hogy vizsgaidőszakról vizsgaidőszakra élek. Én csak a folyamatos tanulásban hiszek. Valószínű, hogy a felsőoktatás tartalma át fog alakulni és a projektorientált, rendszerszemléletű oktatási forma felé fogunk elmozdulni. Tehát év köz-

ben sok kis projektet állítanak elő a hallgatók akár egyénileg, akár csoportmunkában, ami azt igényli, hogy nap mint nap folyamatosan tanuljanak.

– Mi a garancia arra, hogy nem fogják elkezdni csökkenteni az állami támogatás mértékét 2008-tól?

– Az új felsőoktatási törvény valamilyen szinten garancia, hiszen a normatív támogatást egy meghatározott algoritmus szerint kell a felsőoktatási intézménynek juttatni. Önökkel együtt ezeket a garanciális elemeket a tárgyalások során ismételtelen rögzíteni szükséges.

– A rossz anyagi helyzetben élő hallgatók honnan fogják előteremteni a pénzt?

– Havonta 40 éves korig maximálisan 30 ezer forint diákhitelt lehet felvenni, jelentősek az ösztöndíjak és az egyéb hallgatói juttatások. Optimálisan 6-8 ezer forintot kell megtakarítani havonta a FER fedezésére. De én jobban szeretem a teljesítmény premizálását, mert vannak félelmeim, hogy hogyan tudjuk a nehéz helyzetűeket kiválogatni. Lelkiismeretes bemondás alapján? Vagy hoz egy kereseti igazolást? Ez szerintem a hallgatók ügye, a játékszabályokat a hallgatói érdekképviselővel együtt kell majd kidolgozunk.

– Olvasta a HÖÖK koncepcióját a tandíjjal kapcsolatban? Mi a véleménye róla?

– Vannak benne nagyon okos és meggondolandó javaslatok. Azt gondolom, hogy azon a fórumon, amelyet az oktatási miniszter hozott létre, igen is tartásuk napirenden ezeket a javaslatokat. Ne tekintsek persze merev álláspontnak, ugyanakkor küzdjenek, mert ez a dolga az érdekérvényesítő szervezeteknek. Küzdjenek, de legyenek integrált gondolkodásúak és gondolják bele a helyzetüket a magyar gazdaság szituációjába. Csak ne azt vitassák, hogy miért jutott ide a gazdaság. Nekünk nem azt kell boncolgatni, hogy hogyan jutott ide, hanem hogy a mostani lehetőségekből hogyan tudunk egy fejlődőképes, világszínvonalú felsőoktatást fenntartani.

– Mit szól a hallgatók által szervezett helyi megmozduláshoz?

– Nagyon szimpatikus, hogy nem demonstrációként, nem tüntetésként, hanem hallgatói összefövetelként, politikától mentesen hirdették meg a találkozót a Dugonics téren. Eredeti szándékom az volt, hogy részt veszek a megmozduláson. Ugyanakkor erre az időpontra a miniszter úr összehívta a felsőoktatási kerekasztalt, ahol az átfogó reformokról lesz szó. Úgy gondolom, hogy a jelenlétem fontos abból a szempontból is, hogy erősítem azt a szándékot, hogy megvalósulhasson egy Önök számára is elfogadható felsőoktatási reform.

Rácz Bea köz-

Diákhitel

bővülő lehetőségek, csökkenő kamata

Szeptembertől folytatódott a Diákhitel kamatának csökkenése. Az évvégéig érvényes kamatláb évi 9,5%. Érdekes utána nézni az augusztus közepén életbe lépett kedvező jogszabályváltozásnak, mert jelentősen kibővítette a Diákhitelre jogosultak körét és – az ügymenet egyszerűsítésével – a diákhitel-igénylők lehetőségeit is.

Szeptembertől a költségtérítéses hallgatók akár havi 40 ezer forintot is kérhetnek. Aki ezt választja – az első kifizetési napon – október 13-án, akár 200 ezer forinthez is juthat. A többiek továbbra is a havi 15, 21, 25 és 30 ezer forintos kölcsönösszegek közül választhatnak. Jó hír, hogy a változásokból adódó előnyök a Diákhitel Központtal korábban szerződött ügyfelekre is érvényesek.

Akiknek még nincs diákhitel-szerződésük, de már októberben pénzt szeretnének látni, azoknak legkésőbb szeptember 15-ig el kell intézniük az igénylést nagyobb postákon, vagy bankfiókokban és addig be is kell iratkozniuk a tanintézetükbe. Akik már kaptak korábban is Diákhitelt, azoknak nem kell azt újra igényelni, de nekik is célszerű szeptember közepéig beiratkozniuk.

További hasznos – például a változásokkal, vagy félévkezdéssel kapcsolatos – információk a megújult www.diakhitel.hu honlapon található.

DIÁK HITEL

Pályázati felhívás

„Ötről a hatra”

Hiszed, vagy sem: **öt éves** lett a **Diákhitel!** E jeles alkalomból **fotó- és novella-pályázatot** hirdetünk valamennyi, a felsőoktatásban tanuló diák számára „Ötről a hatra” címmel. Mutasd be - képből vagy szavakban - a diákélet sokszínűségét!

A pályaműveket **október 15-ig** várjuk! A győztesek értékes nyereményekben részesülnek!

A részletek a www.diakhitel.hu honlapon!

Diákhitel Központ

A munka meghozza gyümölcsét!

Ha az ösztöndíjad kiegészítéséhez szeretnél dolgozni, keresd irodánkat!

Szeged vezető diákvállalkozása kínál munkalehetőséget rugalmas időbeosztással, iskola mellett is.

Aktuális munkáinkat folyamatosan nyomonkövetheted weboldalunkon www.melo-depo.hu

PI: Adatrögzítés, borítékolás, fizikai munkák, terjesztések, irodai adminisztratív tevékenységek, szaktudást igénylő valamint betanított könnyű- és nehéz fizikai munkák stb.

Melo Depó 2000 Diákmunka Szervező Iskolai Szövetkezet
Szeged, Vitéz u. 20. | Tel.: 62/420-433, 540-290
www.melo-depo.hu | E-mail: melodepo@melo-depo.hu
Nyitva: hétfőtől péntekig 10-17 óráig

PartyPonty.hu

Ami egy bulihoz kell:

- Party Placeo
- Party Photos
- Party Programs

JATE SZOTE
IN Coco Gin Tonic
Alcatraz Retro C911
Roxbury

Partyoldal Ponty Neked

Hallgatók a hallgatókért, a valós oktatási reformokért

Szeptember 13-án került sor a tandíj elleni találkozóra a Dugonics téren. A hallgatók véleménye megoszlik az ott történekről: sokan nem voltak megelégedve az ottani eseménnyel, sokkal forradalmibb hangulatra számítottak, voltak viszont, akik pozitívan értékelték a megmozdulást.

Nagy Norbert

TTK IV. éves, programtervező matematikus

Szerintem elég lightos volt a tüntetés, úgy éreztem, hogy ez csak egy főpróba. Kicsit többre és durvábbra számítottam. Ami nagyon meghökkentő volt, hogy a rendfenttartók el akarták venni az emberektől a transzparenseket és zászlókat, mert politika-tartalumnak vélték. A felszólalásokat kicsit rövidnek tartottam és sajnos a híradókban sem kerítették neki nagy feneket, pedig viszonylag sok ember megmozdult. A tömeg pedig remélem, egyre nagyobb lesz a pesti felvonulásig, hiszen az lesz az igazi, mert ott több minden dől el. Sajnos ha bevezetik a tandíjat, már késő lesz tüntetni!

Fülöp Béla

ÁOK IV. éves, orvos

Nagyon jó, hogy Szegeden is volt külön tüntetés, nem csak Pesten lesz majd jövő héten. Azzal a tüntetéssel még nagyobb port fogunk kavarni a kormány előtt. Sejtettem, hogy valami hasonló lesz a szegedin, de remélem, ha lesz még egyszer, akkor egyrészt többen lesznek, másrészt nagyobb visszhangja lesz, mert ez a helyi elég közepes hangulatú volt. Látják, hogy próbálkozunk, de igazából ezzel nem tudunk változásokat elérni, csak hogy ha a többség kijön az utcákra és igenis hozzászólnak a hallgatók.

Fehér Máté

GYTK III. éves, gyógyyszerész

Kint volt néhány ezer fiatal és mégsem voltunk reprezentatívak, hangosak, alig lehetett hangot hallani. Nem tetszett, hogy a himnusznál a tömeg nagy része halkán énekelte a nemzeti dalunkat. Az, hogy felvesszük a fehér pólót, megmutatjuk magunkat, nagyon jó, de inkább nyugdíjas menet volt, mint tüntetés. Viszont ha elindul és fejlődik, akkor valami jó is lehet belőle, amit majd komolyan is vesznek a felsőbb vezetők.

Komáromi Péter Boldizsár

TTK III. éves, programtervező matematikus

Szerintem nagyon jól sikerült a 13-i hallgatói fórum. Nem is remélttem, hogy ennyien jönnek, mert állítólag több mint 3000 hallgató volt a téren. Ahogy a cím is mutatja: „Hallgatók a hallgatókért, a valós oktatási reformokért”, ezért voltunk ott. Az egészszel arra akartuk felhívni a figyelmet, hogy a felsőoktatás finanszírozása jelen pillanatban egy nagyon sok sebből vérző dolog, amin a fejlesztési részhozjárulás csupán csak egy tapasz lenne. Akik részt vettünk, nem gondoljuk, hogy a FER az valós megoldás a felsőoktatás jelenlegi problémáira. A TTK-ról 300-350 hallgató volt kint, és nagyon jó volt a hangulat. Azt pedig külön kiemelném, hogy a megmozdulás mindenféle atrocitás és probléma nélkül zajlott le.

Nagy Zsombor

ÁJTK I. éves, munkaiügyi kapcsolatok

Egy héttel ezelőtt tudtam meg, hogy a szegedi HÖK-ök szerveznek egy tüntetést, és szabadbádd is tettem ezt a délutánomat, mert úgy gondoltam, fontos elmondani, mert az érdekvérvényesítésnek elég kevés módja van, ezért ezt ki kellett használni. Találkoztam ÁOK-sokkal, GTK-sokkal, TTK-sokkal, JGYTFK-sokkal, ezért jó volt a hangulat, mert rengeteg ismerős volt kint, és ez adta meg az egésznek a jellegét. Emiatt volt igazán jó a tüntetés. Nem is az elhangzott beszédek, hanem a szellemiség, ami megvalósult, hogy mindenki kiment, feláldozta a szabadidejét, nem ment be az előadásra és jó volt nézni, hogy a hallgatóknak fontos az, hogy a saját érdekeiket képviseljék és részt vegyenek egy ilyen megmozduláson, és felismerték, hogy őket ezek a kérdések érintik. Engem az egésznek a hangulata fogott meg, szerintem sikernek mondható a demonstráció, látszott, hogy tömegbázis van amögött, hogy ne legyen tandíj, és ezt a rendelkezést vonják vissza.

Szálás Zoltán

JGYTFK IV. éves, magyar-történelem

Szép dolog, hogy csapatban, egy egységként felvonultunk, de nem sok értelmét látom a dolognak, mert már tény, hogy 2007 januárjától lesz tandíj. Innentől kezdve bármit is teszünk, ha meztelenül leláncoljuk magunkat a Dugonics tér közepére, vagy ha korbáccsal verjük magunkat és vonulunk végig, akkor sem fogják megváltoztatni a törvényt. Attól félek, hogy még a mi korosztályunkat is érinteni fogja, csak erről még nem mertek beszélni. De megmondom őszintén, ettől függetlenül nagyobb felbojdlásra számítottam itt Szegeden. A biztonságiakra szerintem nem volt szükség, mert a tömeg kit vert volna össze? Egymást? Mindenki a tandíj ellen tüntetett, senkinek nem fordult meg a fejében, hogy azt kiabálja: Éljen a tandíj! Szerintem azért nem várhattunk ettől a dologtól többet, mert a tüntetőket nem érinti ez a dolog. Egy teljesen érintetlen dologért én sem állok ki, de ha visszamenőleg 2-3 évre akarnák kifizettni velünk a tandíjat, akkor úgy mentem volna oda, hogy transzparenst fogok a kezembe, kiállok a mikrofon elé és buzdítom a tömeget, hogy őrvöngjenek. Ja, és hiánnyoltam a leendő elsősöket, akik nagyon csekély létszámban lehettek a téren.

Bálint Zsolt

könyvtáros

Mindenképpen jó ötlet volt a tüntetés, mert nem baj, ha ilyen módon is kiállnak a diákok az igazukért. Nem így kell spórolnia az államnak. Szedjenek be pénzt, de ne így. Hiába mondják, hogy nem marad ki senki, igenis sokan ki fognak maradni igazságtalanul. A törvények adta kereteken belül álljatok is ki az igazatokért! Nem biztos, hogy célt ér, de akkor is megéri, mert mindenképp éreztetik a hallgatók, hogy ez szerintük nem jogos és nem igazságos. Akármilyen is lesz a vége, mindenképpen érdemes volt Szegeden is tüntetni.

Mi kíváncsiak vagyunk a hallgatók véleményére!

Balogh Alina
BTK II. éves, magyar

Én most voltam először ilyen tüntetésen és szerintem nagyon jó volt. Engem a hideg kirázott, hogy ennyi ember összegyűlt azért, hogy elérjük azt, amit szeretnénk. Igaz: lehet, hogy nem értünk el ezzel semmit, de megmutattuk, hogy nagyon sokan meg akarják változtatni a kormány terveit. Remélem, lesz hatása a későbbiekben ennek a szegedi megmozdulásnak. Tetszett a kinti hangulat, a hallgatók közti összetartás és összefogás. A beszédek nem voltak túl hosszúak, de lényegre törőeknek tartottam azokat, mert azt fejezték ki, amit a diákság mondani akar.

Alattyányi István

JGYTFK III. éves, művelődésszervező-ország

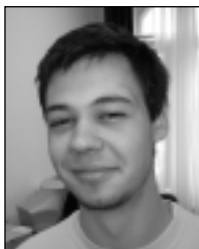
Vegyes érzelmekkel töltött el a tüntetés. Igazából én nagyobb, erősebb, hosszabb eseményre számítottam, nem pedig egy szűk háromnegyed órára. A lényeg elhangzott, mind a két felszólaló, Ekler Gergely (HÖK-elnök)

és Török Márk (BTK HÖK-elnök) is a lényegről beszélt: a rendezvény célja a FER, illetve a tandíj eltörlése, vagyis ne vezessék be 2007-től. Örültem annak, hogy nagyon sok hallgató volt kint a téren. Jó volt, hogy a politikai pár-

tokat távol tartották a rendezvénytől, mivel ez egy civil kezdeményezés volt. Nehezelem viszont azt, hogy egy értelmetlen javaslat és döntés szerint a magyar jelképeket megpróbálták eltávolítani a rendezvényről. A helyszínen szerencsére sikerült letisztázni azt a szervezőkkel, hogy a magyar zászló, a nemzetiszínű karaszalag és kokárda nem tükröz semmiféle politikai pártot vagy politikai szervezetet – ezek a magyar állam jelképei.

A helyi demonstrációval annyit értünk el, hogy a hallgatóság meg tudta mutatni, hogy ha kell, erősek vagyunk és ha kell, össze tudunk fogni egy dologért. Kíváncsi vagyok a szeptember 21-i pesti rendezvényre a Kossuth téren, ott minden ki fog derülni. Én ott leszek, gyertek el Ti is!

Mechler Ákos

BTK II. éves, történelem, HÖK testületi tag

Ez egy békés hallgatói megmozdulás volt. A rendőrség felmérése szerint három-négyezren voltunk, de szerintem ez kevés. A találkozásnak volt értelme, mivel a későbbiekben a tandíj fent fog maradni majd a parlament napirendjén. Biztos lesz tandíj, de mi akkor is kiállunk majd a hallgatói érdekekért! Próbáltuk megőrizni a függetlenségünket a pártpolitika kizárásával, ami valamilyen szinten sikerült is. Volt ugyan olyan tábla, amelynek nem kellett volna kikerülnie, ez ellen tettünk is. Szerintem egy jól sikerült megmozdulás volt.

Rácz Bea és Kristóf Pisti

forók: Ancent Balázs, Szuperák Attila

„Látszik, hogy 3500 hallgató megmozgatható 2006-ban is”

Török Márkot, az EHÖK alelnökét faggattuk a tandíjellenes demonstrációról

– *Ki szervezte a megmozdulást?*

– A területfoglalást egy magánszemély bonyolította le, és köré tömörült egy hallgatói csoport, amely felkérte a hallgatói önkormányzatokat egy ifrastrukturális szervezeti segítségnyújtásra. Összességében pedig a hallgatói civil szervezeteknek kell megköszönni az anyagi támogatást.

– *Miért nem az EHÖK kezdeményezte?*

– Nem tartom rossz dolognak azt, hogy a nem HÖK-ös hallgatókat is kimondottan érdekli a közélet, a felsőoktatással kapcsolatos kérdések. Emellett természetesen a hallgatói követelések mellett a HÖK-öknek kötelessége kiállni.

– *Volt-e egyeztetés az EHÖK és a rektor között?*

– Hétfőn, a megmozdulás előtt két nappal a Rektori Tanács utolsó napirendi pontjában meghívtam a rektori tanács tagjait és rajtuk keresztül az összes egyetemi polgárt, hogy támogassák a rendezvényt. Ebből is látszik – aki ott volt, az látta –, hogy tanáraink nagy része hallgatóikkal együtt megtisztelték a rendezvényt. Köszönet érte.

– *Hogyan értékelte a hallgatók demonstrációját?*

– Összességében sikeres volt. Jó alapot ad a pécsi, a debreceni, illetve a 21-i pesti

demonstrációnak. Látszik, hogy 3500 hallgató megmozgatható 2006-ban is. Ez egy jó válasz a kételkedőknek. Fantasztikus érzés volt hallgatni együtt a Himnuszt, a Szózatot; kiállni együtt egy közös ügyért.

– *Úgy történt-e minden, ahogyan terveztétek?*

– Összességében el kell mondani, hogy kezdők voltunk az ilyen jellegű megmozdulások koordinálásában, ezért érezhették páran úgy, hogy a rendezvény túl van biztosítva. A rendezvény után ennyivel is okosabbak lettünk, mert látuk, hogy 3500 hallgató a szegedi

mozgalomhoz méltóan tudott viselkedni, ami megszürtte a külsős rendbontást is.

– *A magyar zászlót is összehajtották a rendezők, mondván: túl jobboldali...*

– A szervezők alapvetően biztonsági okokra hivatkoztak. Fenntartom, hogy első megmozdulásként a rendezvény túl volt biztosítva. Úgy gondolom, hogy a magyar zászló nem pártpolitikai szimbólum.

– *Tervezték-e további megmozdulásokat, amennyiben nem történik változás a tandíj kérdésében?*

– Meg kell várni a hallgatói megmozdulások végét. Amennyiben eredményt nem sikerül elérni, az országos érdekvédelmi stratégiába illeszkedve intellektuálisan napirenden kell tartani a kérdést mindaddig, amíg célt nem érünk.

– *Várható például a francia egyetemistákéhoz hasonló megmozdulás?*

– Azt gondolom, hogy két országról van szó. Nehezen lehet a két történetet összehasonlítani. Összességében a hallgatók szempontjából a legfontosabb, hogy ne veszítsük el a társadalmi döntő többségének a támogatását, ami jelen pillanatban 75-80%.

forr

Gólyatábor 2006

ÁOK, GYTK

Fotó: Kónya Sándor

BTK

Fotó: Medve Zoltán

JGYTFK

Fotó: Szuperák Attila

ÁJTK

SZÉF

Magyarverés a testvéregyetemen

„Senkit nem kényszeríthetünk arra, hogy szeressen – senkit, hogy ne szeressen. Senki baján nem segíthetünk, ha képtelen a szeretetre.”

Tatiosz

Mostanában egyre több olyan esetről hallhattunk, hogy a trianoni békeszerződés után Magyarországtól elcsatolt területeken magyarokat bántalmaztak. A tetleges támadás, vagy akár a szóbeli megaláztatás is minden jóérezsű embert rosszul érinthet, főként az ilyen esetekben.

Az utóbbi ilyen történet Nyitrán történt, amikor egy szlovákiai magyar lányt megverték és megrugdostak. Ez a dolog azért fontos számunkra, mert a nyitrai Konstantín Egyetem – ahová a lány épp igyekezett – a mi egyetemünk testvériskolája. A hírek szerint a 23 éves diáklány épp szigorlatra sietett, amikor megszólalt a mobiltelefonja. Eddig ismeretlen támadói hallva, hogy magyarul beszél, magyarellenességüket kimutatva megverték. Póljára magyarellenes szöveget festettek, mint pl. „Magyarok, takarodjatok a Duna túloldalára.” A magyar-német szakos diáklányt alhasi vérzéssel szállították kórházba. Azóta már kiengedték, fizikai állapota már stabil, de lelkileg biztosan nem fogja kiheverni a bántalmazást. Sokak szerint Jan Slota, a Szlovák Nemzeti Párt vezetője korábbi kijelentésével csak fokozta a magyarellenes hangulatot. Egyértelműen nem lehet kijelenteni, hogy akármelyik szomszédos ország magyarellenes lenne. Vákmérség lenne ezt egy egész társadalomra ráhúzni. Az viszont szomorúsággal tölt el minket, hogy vannak olyan emberek, akik így gondolkodnak rólunk, magyarokról! Úgy gondolom, itt még nem ér véget az a történet, az úgynevezett már vannak újabb fejleményei, de ezekről a következő számban olvashattok majd!

D.N.

A Magyar Irodalmi Kreatív Színpad és a TiszapART Kulturális Televízió bemutatja:

Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetsége alakuló nagygyűlése
- 1956. október 16.

Az 1956-os forradalom előtt fejet hajrva egyetemisták lelkes csapata vállalta, hogy a MEFESZ alakuló nagygyűlését 50 évvel a történelem után valóságként rekonstruálják az eredeti helyszínen, a bölcsészkar Auditorium Maximumában.

Az előadás rendezője Sándor János, fővédnöke Kiss Tamás, a MEFESZ egyik alapítója.

BTK, Auditorium Maximum
2006. október 16., 16 óra

Kedves Hallgató!

Belföldi vasúti menetjegyed október 3-tól a Tanulmányi Információs Központ Ügyfélszolgálatánál is megvásárolható.

Munkanapokon: 9.30-17.00 óráig.

Vasúti utazási információt a MÁVDIREKT 06 (40) 49 49 49-es telefonszámán is kérhetsz.

www.mav.hu

Kellemes utazást kívánunk!

Elérjük céljait. MÁV

Barangolás történelmünkben

Brassó és a Fekete templom

Brassó Erdély dél-keleti részén, a Kárpát-kanyarban fekszik, a Cenk hegy lábánál. A várost 1211-ben a Barcaságba telepített német lovagrend alapította. Brassó nevével először csak 1252-ben találkozhatunk IV. Béla egyik adománylevelében.

A legenda szerint Brassó legelső városházának építésekor a földben a fagyókerek között egy koronát találtak, innen ered a város latin elnevezése (Corona), melyet 1355-ben használtak először. Brassó az erdélyi százok legnagyobb és legjelentősebb városa volt. Az 1920. június 4-én létrejött trianoni békeszerződés értelmében Erdély részeként Romániához csatolták. Napjainkban 323 ezer lakosa van, melyből csupán 10% magyar anyanyelvű. A százok száma sajnos már az ezret sem éri el. Magyarországi testvérvárosa 1993 óta Győr.

1385-ben kezdték el építeni Európa legkeletibb és Erdély legnagyobb templomát, a brassói Nagytemplomot. Az eredetileg Nagyboldogasszony névre keresztelt templom késő gótikus stílusban épült. A már majdnem kész épületet 1421-ben a törökök lerombolták, így végül 1477-ben szentelték föl Szűz Mária védnöksége alá helyezve. Az ekkor elkészült torony magassága 69 méter, a hat harang közül viszont mára már csak három maradt meg, közülük a legnagyobb 6,3 tonnát nyom. Kizárólag különleges alkalmakkor, nagy ünnepekkor kondítyák meg, hangzása csodálatos.

1689-ben – mivel a százok ellenekzték a császári őrsg felállítását – a Habsburgok fegyűjtötták a várost, a templom pedig a hatalmas tűzvész áldozata lett. Az oltár ezüstszobrai megolvadtak, és az egész belbűrtorlat a tűz martalékává lett. Falait a korom és a füst feketére festette, innen származik a „Fekete templom” elnevezés.

Az épület kívülről és belülről is lenyűgöző látványt nyújt. Belül magas oszlopokban, gótikus ablakokban gyönyörködhetünk. Az itt található, több mint száz darabból álló török szöveggyűjteményt a város kereskedői adományozták a templomnak. A jobb oldali hajóból nyíló oldalkápolna bejárati ajtaja fölött egy freskó látható. A festményen Mária és a kis Jézus, Szent Katalin és szent Borbála képe alatt Mátyás király és felesége, Beatrice címere található.

A templom neogótikus oltára 1866-ban készült. Festett szöszkének alapzatán Mózes áll a tízparancsolatot tartalmazó kőtablákkal. A szöszkével szemközti falon Brassó és Mátyás király címere látható. A Buchholz orgona a templom másik nagy büszkesége, melyet a XIX. század közepén építettek. Az épület évszázadokig az erdélyi százok összetartozásának és szorgalmának jelképe volt.

Kovács Katalin

Híres fotográfusok VI.

Escher Károly (1890-1966)

Vak muzsikus a dunaparton, 1944
(A Magyar Fotográfiai Múzeum tulajdona)

A magyar fotótörténet egyik legkiemelkedőbb alakja. Azon kevesek közé tartozik, akik művészi rangra emelték a riportfotózást hazánkban. Képei mit sem vesztek aktualitásukból, még mindig őrzik, és őrizni fogják továbbra is belső értékeiket.

Iparos családba született, 1916-tól a filmiparban találjuk, 1919-ig a heti híradók operatőre.

1927-ben Balogh Rudolf és Mihályfi Ernő javaslatára az Est lapok fényképésze lesz, főként a Pesti Napló képes mellékletében publikál, de a kor minden fontosabb lapjában jelennek meg fényképei, például a Hídban, a Film-Színház-Irodalomban és a Színházi Életben dolgozott.

Öt évizeden átnyúló pályafutása során ott volt minden megörökítésre méltó eseményen. Fotografálta többek közt Derkovits Gyulát, Gropiust, Móricz Zsigmondot, Thomas Mann, József Attilát, Rippl-Rónait, Kodályt, a wind-

Népművelés, 1940
(A Magyar Fotográfiai Múzeum tulajdona)

sori herceget, de ugyanígy portréit iltek neki az éjjeli menedékek lakói, a kitelepítettek, a munkások, a koldusok. Soha nem lépett a politika ingoványos talajára, de képeivel megpróbált változtatni, javítani a világon.

Az elsők között volt, aki felismerte és kihasználta a kisfilmes fényképezőgépek előnyeit, és a fotográfia minden ágában kiváló alkotott, legyen szó portréről, sport-, hír-, vagy nagyobb lélegzetvételű riportfotóról.

Hatalmas munkabíró képessége közismert volt. Ő maga kereste meg témáit. Ha odaért a helyszínre, körülnézett, értékelt a helyzetet, készített egy, azaz egy felvételt, és ment a következő helyre. Nem használt állványt, a kisfilmes Contaxhoz képest óriási, s ezért feltűnő lemezes kamerákat, s ezért sokkal természetesebben tudta fényképezni a valóság által kínált momentumokat. A laborban is állandóan a negatívak végső teljesítőképességét kereste.

Mindig részt vett a művészfotó-pályázatokon, és sok-sok díjat is nyert, viszont elutasította a fotóművész titulust.

Szakmai tekintélyét mutatja, hogy őt bízták meg a nemzeti ereklyének számító Petőfi-dagerrotípi-

ria restaurálásával. Rengeteg új technikai eljárást kísérletezett ki.

Egy kis anekdotát ismerve elég közel állhattak egymáshoz érzelmileg a kamerájával: „Indultak sétálni a Duna-partra. Nelly (a felesége) kérdezi: A gyerek jön? A gyerek egy Contax II-es (fényképezőgép), a harmincas évek közepéről. (...) Élete végéig hűséges maradt hozzá.”

Összeállította: Garamvölgyi Gergely

Kubikusok, 1935

Világjáró magyarok V.

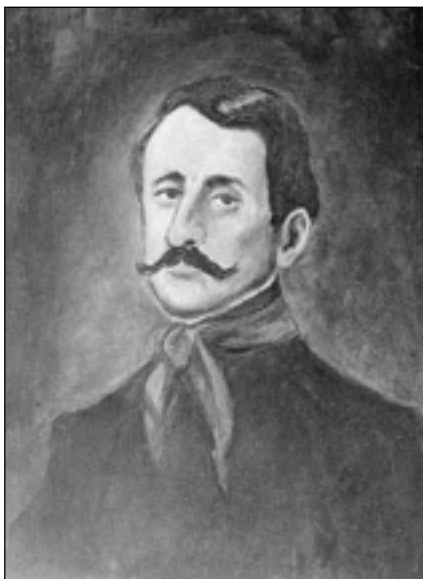
Magyar László (1818-1864)

A nagyhírű utazó, tengerész és felfedező, Magyar László 1818-ban született, Magyar Imre és Horváth Anna házasságon kívüli gyermekeként. Gyermekkorában folyamatosan megtapasztalja a törvénytelen gyermekeknek járó kirekesztést, noha apja felállalja saját gyermekének és jó kapcsolatuk egészen a halála előtti ideig fennmarad. Ifjú éveit elvégzi a fiúmei tengerésziskolát, majd tisztességtelen kereskedelemmel foglalkozó hajókra szegődik, de a megtakarított pénzt tisztességes célra költi: továbbképzzi magát a hajózási tudományban.

Bejárja a fél világot: India, Szumátra, Jáva, Madagaszkár, Dél-Afrika, majd a La Plata hadiflottához szegődik mint hadnagy. Az Uruguay elleni elvesztett háború után Dél-Amerikában tengeti életét, munka nélkül, ám megint csak okos dolgon töri a fejét: expedíciót akar szervezni az Andokba. Azonban a Magyar Tudós Társaság (az MTA előde) elutasítja kérését 1846-ban. Ekkor áthajózik az Atlanti-óceánon, és Calabar szultán hajóhadának lesz a parancsnoka – nem sokáig, ugyanis tovább hajtja a felfedezés vágya: elsőként hajózik be a Niger torkolatba, majd minden támogatás nélkül etnográfiai és földrajzi kutatásokba kezd. Később Biébe utazik, ahol újabb célokra tűz maga elé: „Kitűzött célom: Dél-Afrikát beutazni. Csak úgy remélhetem jó sikerrel elérni, ha előbb a lakosok nyelvét és szokásaival tökéletesen megismerkedem. Erre pedig sehol jobb alkalmat nem találhattam volna, mint az ügyes kereskedő szellemű biéi között.” A nagy tervek közepette annyira megszerette a biéi fejedelem lányát, hogy feleségül vette, aki nagyon hűséges volt hozzá – még felfedező útjaira is elkísérte újdonsült férjét. 1850 februárjában indul el első felfedező útjára a Lunda Birodalomba (a Zambezi és a Kongó vízválasztóján), feleségével és nagyszámú kísérőjével együtt. Számos északra futó folyót fedez fel (pl. Kasai) és ezáltal a Kongó kérdése újból az érdeklődés középpontjába kerül (akkor még nem ismerték a Kongó útját). Vízrajzi vizsgálataival mellett etnográfiai kutatásokat is végez, majd 1851 nyarán érkezik vissza Biébe.

Magyar László útjai Nyugat-Afrikába

Második útja 1852-1854-ig tartott, Biéből déli irányba, sivatagos területekre indul, nem kevés megpróbáltatás közepette, honi segítség nélkül. Olyan mély dilemmákkal küzdött, melyek ma sajnos már nem mindenki számára érthetőek: „Kötelességem, mint hazafinak, mindenekelőtt honi segélyért folyamodni, ha portugál segítséget akarok kérni a gyarmatok főkormányzójától, bizonyos vagyok benne, hogy azt hamar megnyerem, de ekkora fájdalom! Munkám már nem magyar.” (Időközben hány millió magyar lett a történelem viharában arra kényszerítve, hogy másképp cselekedjen!?)

Belháborúk miatt Biéből menekülnie kellett és élete utolsó éveit a tengerparton zúzmógyűjtéssel töltötte; ezzel tartotta fenn magát. (Sajnos megint csak azt kell mondanom, hogy nem ő volt az egyedüli nagy magyar, aki élete végére ilyen megalázó körülmények közé került.)

Kutatásai anyagát ládájában őrizte, melynek egy részét Magyarországra küldte apjának. Itthon 1859-ben megjelentették munkájának első kötetét, amit kitörő örömmel fogadott, de sajnos hazautazni nem tudott, bár nagyon akart. Gyűjtéseinek, utazási naplójának és kutatásainak nagyobbik része elégett egy tűzvész alkalmával – így végül a Lunda-küszöb feltárása portugál kutatók érdeme lett.

Ekkor már a Magyar Tudományos Akadémia is hivatalosan érdeklődött sorsa felől (időben...), de 1864-ben csak a szomorú hírt kapta Magyar László haláláról.

Ha tehetjük, gondolkodjunk el ezen a történeten, és tanuljunk a hibákból!

Molnár Gábor
gabormolnar_1999@yahoo.com
Forrás: <http://hiresmagyar.lap.hu/>

Szegedi Ifjúsági Napok

A SZIN idén rekordot döntött! 32000 látogatója volt az ismét hatalmas sikerű rendezvénynek, mintegy 150 zenekar mellett a jó idő is csábítónak bizonyult a kilátogatást fontolgatók számára. Korosztálytól, stílustól és érdeklődéstől függetlenül mindenki csmegezhett a zenei kínálatból, hiszen a rendezvényen jelen volt szinte minden Magyarországon számító zenekar.

A Borsodi Színpadon fellépett többek között az Anima Sound System; a 3000 ember előtt koncertet adó KisPál és a Borz a Belga, akik a koncertjük végén eljátszottak pár Miskolci Belga számot is; Emil Rulez, akinek zenekarában Fekete Kovács Kornél is játszott, aki a mai kortárs jazzet meghatározó szereplője.

A Port.hu sátorban ugyancsak leginkább a hazai palettáról válogatók hallgathatták kedvenceiket, itt játszott többek között a Heaven Street Seven, a Kistehén Táncczenekar, az Eleven Hold, a Magna Cum Laude és a Korai Öröm.

A Globe Party Sátor sem szégyenkezhetett a koncertek felhozatalát tekintve; az ide bekukkantók találkozhattak például a NEO-val, itt volt még a Ladánybene27,

Jamie Winchester és Hrutka Róbert, a Roy és Ádám Trió, a Balkan Fanatik, a Colorstar, Dj Palotai és Dj Junior.

Mint a Szigetet, idén a SZIN-t is hasonló vádak érték, miszerint nem vonultatott fel igazán neves külföldi zenekarokat. Ez is – mint oly sok más dolog – természetesen szájíz kérdése, mindenestre a külföldi fellépők listája ennek ellenére színvonalas volt. Az első este a punk-rajongók legnagyobb öröme a Toy Dolls szórakoztatta a közönséget, a következő éjszaka pedig a Transglobal Underground világenyéje röptette extázisba a „szinezőket”.

Kovács Katalin
fotó: internet

póló kapható a
Hallgatói Boltban!
Szeged,
Boldogasszony sgt. 6.

Ártalmatlan elmélkedések

Min érdemes változtatni egy ember életében?

A minap a moziban egy szokásosan időtlen amerikai vígjátékot láttam, melyben a főhős egy speciális távirányító segítségével olyan műveleteket tudott végrehajtani az életében, akár egy dvd menüpontjaival egy filmben. Elgondolkodtam a történeten. Vajon ha lehetőségem lenne, én mire használnám ezt a távkapcsolót a saját életemben? Mi az, amit szívesen újra és újra átelnék, és mi az, amit átpörgetnék vagy kitörölnék? És mi lenne, ha ez egy mindentudó távkapcsoló lenne, amivel kívánságom szerint tudnék változtatni a dolgokon?

Utána tovább elmélkedtem. Furcsa! Ha jobban belegondolok, mindenkinek a kezében van egy hasonló távkapcsoló, csak az emberek általában nincsenek ennek a tudatában, sokszor nem használjuk rendeltetészerűen, legtöbbször pedig csak összevissza nyomogatjuk, és persze vannak, akik mindig rosszkor nyomnak meg rossz gombot.

Visszamenőleg – azt hiszem – már nem lenne érdemes változtatnom a rossz döntéseimen, mert mindegyikből megtanultam a kötelező leckét: a hibákból csak tanulni szabad! Természetesen szívesen újra átelnék néhány jobb részt az életemből, de sokkal fontosabbnak tartom, hogy inkább a jövőben éljek úgy, hogy sok szép pillanatot tartogasson számomra az élet. A jelenben pedig leginkább a „türellem”, a „szorgalom” és a „konokság” menüpontokban állítgatnék a frekvenciáimon.

Megváltoztattam-e a szüleimet, szeretném-e, ha egyben lennének; ha jőfejek, engedékenyek, nagylelkűek, mindig megértők lennének, de sohasem ingerlékenyek? Önmagában mindegyik tulajdonság fontos, de mivel tiszteltem és becsültem mindazt, amit életem során értem tetek, hogy embert faragtak belőlem, így még a rossz tulajdonságaik, döntéseik is egészen más színben tűnnek fel. És azt hiszem, ezt ők is tudják.

Szeretném-e, ha a kedvesem romantikusabb lenne, többször adna nekem igazat, és mindig kitalálná a gondolataimat? Persze,

ezek fontos dolgok, de a válaszom mégis az, hogy nem, mert olyan párt választottam, aki szeretetből, megbecsülésből jár egy lánnyal, és akivel képesek vagyunk hosszútávú, kölcsönös és harmonikus kapcsolatot kiépíteni. Ennél több kívánságom bárkivel szemben aligha lehet, a csip-csup, rossz dolgok mindegyike pedig csupán részletkérdés. És azt hiszem, ezt ők is tudják.

Szeretném-e, ha a barátaim állandóan ráérnének, ha nem sodorná el őket egy szerelem, egy másik város vagy egy-egy új élethelyzet? Persze hogy szeretném, de az a pár igaz barátom, aki van, földrajzilag eltávolodhat tőlem, vagy az élet új utakra viheti őket, de ettől még tudni fogom, hogy a barátaim, akikre mindig számíthatok! És azt hiszem, ezt ők is tudják.

Így tulajdonképpen mit is tud az ember befolyásolni az életében, és mit érdemes befolyásolni? Mire jó az a láthatatlan távirányító, amin néha olyan nehéz jókor a jó gombot megnyomni? Én hiszek a sorsban, hiszek abban is, hogy mindenki felelős a saját életéért, és azt is megtanultam már, hogy tényleg nincsenek véletlenek. Azt, hogy hova születünk, nem tudjuk meghatározni. A külsőn is csak részben változtatható. Viszont az, hogy milyen emberré válunk, hogy a jó és a rossz utak közül képességeink, intelligenciánk és tapasztalataink alapján melyikre lépünk rá – bár ezek is erősen következményei az első két dolognak –, mégis leginkább rajtunk múlnak.

Mindenesetre a kedvesemnek azt üzenem, hogy hétvégén csak is egy nagy doboz csokival merészkedjen ki elmém az állomásra, különben szakítok vele; anya és apa: örök harag, amiért múltkor a szomszédok előtt oktattatok ki az öltözködésemről; te pedig, drága barátom, Melinda, többé nem is vagy számomra olyan drága, ha hétvégén nem emeled fel végre a telefont, és nem számolsz be arról, hogy mi történt veled az elmúlt három hétben, míg a pasid al enyelegetél!

Úgy tűnik, a humor opció is megvalóban állítanom kell!

Kovács Katalin

Mekkora skatulyába fér bele egy törpebolygó?

Hegedűs Benő emlékére

Az óvodai barkácsolások alkalmával szinte mindenki készített gyufásdobozokból skatulyapiramist. Ezekbe az apró fiókokba különböző fontosabbnál fontosabb tárgyakat lehetett gyűjteni: gombot és aprópénzt, tűt és matricát, csavart és tejfogakat. Gyufát természetesen nem, mert azt csak a felnőtteknek volt szabad használni.

Az ember kiengesztelhetetlen vágya – főleg kiművelt koponyával –, hogy a világ dolgait, tárgyait és fogalmait, amelyek körülveszik, megfelelően felcímkézett skatulyákba helyezze el. Tulajdonképpen erről szól a filozófiatörténet, de csaknem minden tudományág. Mert azt gondoljuk – esendő módon –: ez mindenkinek megkönnyíti az életét. A miénket is, a tárgyakét és a fogalmakét is.

Minden bizonnyal ez a krónikus rendezési elv vezérelte – több más csillagászati kérdés mellett – azt a 2500 csillagászt a földkerekség 75 országából, akik a Nemzetközi Csillagászati Unió tíz napig tartó közgyűlésére érkeztek nyáron a gyönyörű cseh fővárosba. A közvéleményt persze nem a marginális témák érdekelték, hanem az a fontos kérdés: hány bolygó is található Naprendszerünkben?

Bombaként robbant ugyanis a hír, miszerint maholnap újra kell írni a tankönyveket és a lexikonokat, mert a közelmúlt csillagászati eredményei ezt szükségessé teszik. Az általános álláspont szerint ugyanis kilenc bolygó kering a Nap körül, bár

vitatéma a Plútó helyzete, amely se nem kőzetbolygó (Merkúr, Vénusz, Föld, Mars), se nem gázbolygó (Jupiter, Szaturnusz, Uránusz, Neptunusz). Ám a közelmúltban újabbakat fedeztek fel, illetve a már eddig ismertekről is el kellene dönteni, hogy felkerüljenek a bolygólistára vagy sem. A prágai bizottság álláspontja alapján az emberiség ma 12 bolygót ismer a Naprendszerben, sorrendben: Merkúr, Vénusz, Föld, Mars, Ceres, Jupiter, Szaturnusz, Uránusz, Neptunusz, Plútó, Charon, Xena. Ám ezek közül csak nyolc a nagybolygó. A Plútó

is törpebolygó, átmérője mindössze 2400 kilométer, a Xenaé 3000 km, a Ceresé pedig csupán 1000 km, míg a mi Holdunké 3500 km.

Komoly probléma tehát a bolygólista összeállítása, mert a laikus nagyközönségnek nehéz megmagyarázni a változást, hatalmas munka átírni a tankönyveket, és mindemellát a közeljövőben újabb bolygók kerülhetnek elő. Sokan pedig sajnálnák, ha lefokoznák kedvenc bolygójukat, a Plútót. A legjobb megoldás tehát az lenne, ha meghagynák a mai bolygólistát. Aki pedig mélyebben bele szeretné ásní magát a problémába, azt talán nem zavarná a felületes előismeret. Elvégre még a középkorai történelemórán sem tanítják meg a maga összetett valójában, hogy miért is roppant össze a Római Birodalom. A többi összetettebbnél összetettebb kérdést nem is említve. Legyen tehát – szerintem – kilenc bolygó a közvéleményé, a többi pedig a pedáns diákoké és a tudósoké! Elvégre nem fér el egy kisbolygó egy apró skatulyában, amit egy amerikai csillagász, Paul Weissman is megerősít: „A vágy, hogy mindent szép skatulyákban helyezünk el, csodálatra méltó, de túlkapásokhoz vezethet, főleg akkor, amikor a skatulyák deformálódnak, hogy bizonyos objektumok beléjük férjenek, mások viszont ne kapjanak bennük helyet. A mindenség túl összetett és túlságosan lenyűgöző ahhoz, hogy skatulyába gyömöszöljük. Gyakran éppen azok az objektumok a legérdekesebbek, amelyek semmiféle kategóriába sem sorolhatók. Évről évre efféle

skatulyázást folytatni nem tudomány, hanem olyan passzió, mint a bélyeggyűjtés.”

Az efféle bélyeggyűjtést utasítja el a buddhista filozófia, amely egyszerűen kijelenti néhány fontos dologról, hogy se nem ez, se nem az, se nem nem-ez, se nem nem-az. A skatulyának pedig grimaszt vág. Ám a legnagyobb fityiszt minden bizonnyal az az átlagember mutatja, aki arra a kérdésre, hogy mi a különbség a Föld és a Hold között, egyszerűen és hatalmas meggyőződéssel azt feleli: a Hold messzebb van.

Huska János
Rajz: Kisteleki Zsuzsa

Boszorkányság Valóság vagy badarság?

„Boszorkányok
pedig nem
léteznek!”
(Könyves Kálmán)

A boszorkányság létezik, nem pusztán legenda. Nem halt ki, sőt ma is virágzik. Már régen is igen népszerű volt ez a szó: boszorkány. De mit is jelent? Most mindenki arra gondol, hogy a boszorkány egy csúnya öregasszony, aki a sátánt imádja, árt az embereknek, és előszeretettel áldozza fel őket „Urának és Parancsolójának”.

De ez nem így van, semmi köze nincs a sátánizmushoz! Esetleg egy olyan embernek képzeljük őket, mint amelyet a mai filmekben láthatunk: mágikus erejük van (pl. tárgyakat mozgatnak) és démonokat ölnek meg a jobb jövőért.

Ez sem így van!

A boszorkányság színimájaként használjuk a wicca szót, de ennek jelentésével nem vagyunk tisztában. Íme hát a szó jelentése, és amit tudni kell róla.

A Wicca, más néven Zöld Boszorkányság a látható és láthatatlan természet tisztelőtől alapuló több ezer éves mágikus természetességkultusz folytatása. A természet, a béke és a mágia vallása. (A wicca jelentése meghajlítani, megváltoztatni. Azokra az emberekre utal, akik meg tudják változtatni a valóságot.)

Honnan vesszük, hogy Európában már létezett korábban is boszorkányság?

A Wicca Európában az 1940-es, '50-es években született újjá. A Boszorkányság megújítása Gerald B. Gardner (1884–1964) nevéhez fűződik, aki 1939-ben csatlakozott egy dél-angliai, akkor még

titokban létező

boszorkánycsoporthoz, majd később saját coveneket (csoportot) alapított, s írásba is fektette a modern Wicca alapjait.

A vallásnak ma már több százezer követője van a világon, főként Nyugat-Európában és Amerikában, akik covenekben, hivatalos egyház keretein belül végzik munkájukat. (A coven a latin conventus – gyűlés, gyülekezés – szóból származik.)

A boszorkányok titkos tanításait

az Árnyak Könyve

tartalmazza. Minden csoport és minden boszorkány saját könyvvel rendelkezik. Ebben az ősi tudást viszik tovább és a saját tapasztalataikat is feljegyzik. A wicáknak van egy szent törvényük:

Bármit megtehetsz, ha nem árt senkinek!

A Wicca minden okkult, metafizikai, filozófiai és vallási rendszert elfogad. Tanításai között megtalálhatók az ókori misztériumok ugyanúgy, ahogy a sámánizmus egyes elemei, a keleti filozófiák vagy az okkultizmus és a rituális mágia.

A Wicca szabad vallás, nem térít, nincsenek dogmái, parancsolatai. A csoportok vezetői sem uralkodnak a coven tagjai felett, csak tudásszintjük különbözteti meg őket a többiétől. A boszorkányok legfontosabb tevékenységei a természet és a Föld védelme, a gyógyítás.

Magyarországon is számos boszorkányegyház van nyilvántartva.

Egy mai boszorka elég sok mindenhez ért:

tarotkártyát vet,

hogy megtudja a jövő titkait, rúnákból jósl, megnézi az ember tenyerét, amelyből megmondja a jövőt. Asztrológiai képleteket állít fel és elemez, számmisztikai jellemzéseket készít, talizmánokkal segíti az emberek boldogulását. Álomelemző tudásával segít megérteni az álminkat, s az ebből fakadó tudatalattink is a felszínre kerül.

De nem csak a jövőmondás a Wicca-k „szakterülete”! Ért még a gyógyításhoz is. Napjainkban újra nagy népszerűségnek örvend a gyógynővényekkel való

lyen vitaminok vannak bennük; hogyan kell teakeveréket, gyógyteát, gyógyszeriput készíteni. Ezeket alkalmazzák saját magukon, a családjukon, környezetükön, illetve azokon az embereken, akik tudásában bízva tanácsot kérnek tőle.

Tehát mint látjuk, a boszorkányság nem egyszerű dolog, megtanulni kissé nehéz lehet, de nagy lehetőségek nyílnak meg az előtt, aki alkalmas

erre a mesterségre.

Nagyon sok öröme is lesz benne, hiszen másokon segíteni nagyon jó dolog. Tudni kell azonban, hogy sajnos vannak olyanok is, akik kihasználják az emberek hiszékenységét, naivtását és becsapják őket, de szerencsére ez nem gyakori. Aki nem rossz ember, hanem szakértője mesterségének, ahhoz bízást fordulhatunk. Megéri, hiszen a legjobb tudásával fog segíteni.

Szekerczés Norbert
fotók: internet

gyógyítás, ami igen hatékony. Teljes, átfogó tudása van ezekről a nővényekről: mi mire való, hogyan kell elkészíteni, mi-

VÉLEMÉNY EFOTT 2006

Székely László

„El se jövök, ha nem
Zamárdiban van”

Minden bizonnyal sokan gondolták úgy, hogy a Balaton part EFOTT-tal kiegészítve már csábítóbb, mint a VB-ről elég hamar kipottyant Horvátszág, ha nyaralásról van szó. Talán ez lehetett az oka annak, hogy már a nyitónapon pár óra alatt megtelt a kempingezők sátraival az erre kijelölt terület. Az EFOTT-on kiderült, hogy a sátoripar legolcsóbban a két színű sátrakat tudja előállítani. A kívülről a finnyásabbaknak csak menekülttábornak tűnő, zsúfolt sátoztáborot feltűnően kevés szekuritis vette körül. Ez mindenképpen pozitívum volt a már évek óta a Guantanamoi fogolytáborra hajazó Hajógyári sziget fesztiválok elképesztően sok szekuritisével szemben. Persze ami rossz a sátorozóknak, jót tesz a rendezvény büdzséjének, még ha voltak is páran, akik a szomszéd sátor pályáján keresztülzuhanva tértek nyugovóra.

Az egész évben gyakorolt eszorozási hajlamainknak nem tudván ellenállni – magyarok vagyunk, vagy nem? –, megpróbáltunk azért visszaélni a tábor parti helyzetével. Aki nem koffert kitarva a feje fölött próbált a Balatonon át belőgni, annak is termett némi babér. Karszalagellenőrzés nem nagyon volt, ha volt egyáltalán. A gulyás „csak” hét-kilencven volt bent, a sőr kettőtven. A Szegeden sem olcsóbb csöves kukoricát kétszázért adták, sóherebb hallgatótársaink ingyen mogoróval csillapíthatták éhségüket. Kifejezetten jót tett az áraknak az utóbbi években a balaton-parti kiskereskedőket ért kritika-hadjárat.

A szervezők jól döntöttek, amikor a nyitónapra ütős programot állítottak össze. Deák Bill Gyula megmutatta, hogy nem öreg, csak régen született, a Beatrice fémjelezte Feró tőle nem szokatlan közvetlenséggel szólt a hallgatósághoz, miközben valahonnan előkerült egy pöttyös labda és jót egyérintőzt a közönség. Feró – bevallása szerint ő egy kurva – megszavaztatta, hogy Kun Béla kapja be, meg azok is, akik be akarják vezetni a tandíjat, bár erről nem egyeztetett a HÖÖK-elnök Ekler Gergellyel. A Bikini pedig még mindig jobb, mint az, ami a Zwick-ös double-decker-en vonagló dívákön volt látható.

Akinek a cukor is keserű, annak valószínűleg a 0,5-ös sörös pohárban szervírozott, 500 forintért mért négy centes meleg unikum már bőven kiverte a biztosítékot, amire viszont már csúszott az automatás kávé – ha már egész évben ezt szűrűsöli az ember a TIK-ben. Sőt, 10 évvel a csipkartyás diák bevezetése után megértük, hogy aki nem hagyta otthon, az az EFOTT-on is megnézhetette, hogyan döglődik az IWIW-szerver.

„Továbbra is kongatható a vészharang”

2006. augusztus 31-én Mátételkén, a Lakiteleki Népfőiskola Csengey Dénes Vándoregyetemének szervezésében „A kistelepüléseken élők jog- és esélyegyenlősége” címmel tartottak konferenciát a kistelepüléseken élő polgármesterek, önkormányzati képviselők, valamint a települések megmaradása érdekében cselekvők részére. A rendezvényen részt vett a Magyar Országgyűlés Alelnöke, több parlamenti képviselő, polgármesterek, az Állampolgári Jogok Országgyűlési Biztosa – többek között. Mint meghívott előadó vettem részt a programon a „Homokháti települések szociálpszichológiai szempontból” című előadással. Ez a kistérség Szeged mellett található, mondhatni, világhírű egyetemünk „árnyékában”, aminek gazdasági és szociális helyzete semmiképpen sem „világhírű”, vagy ha mégis, akkor negatív rekorddal.

A Délmagyarország 2003. október 21-én megjelent „Kongatható a vészharang” című cikkében olvashatjuk, hogy Csongrád megye hatvan települése közül huszonegy található veszélyeztetett helyzetben. A megállapítás egy komplex vizsgálat eredményeként született, amelyben összesen 18 szempontból elemezték a települések társadalmi, gazdasági, infrastrukturális és szociális helyzetét. A szerző a problémák forrásaként két fő okot jelölt meg. Az első a gazdaság szerkezetének strukturális problémája. A második a képlekedő beruházások.

A cikk elgondolkodtatott, mivel szociálpszichológusként az egyik veszélyeztetett faluban dolgozom: Üllésen, a több mint 3200 lelket számláló homokháti településen. Így személyesen is érint az ott élők élete, sorsa, jelené és jövője. Az említett cikk megjelenése óta éppen három év telt el, és azt gondolnám az ember, hogy lényeges változások történtek a felmerülő kérdések vonatkozásában. Sajnos ez nem így történt. Sőt, a helyi hatóságok pozitív, haladást és a jólétet közlő statisztikai mutatói

mögött személyes munkatapasztalataim alapján mondhattam el a népfőiskola által szervezett konferencián is, hogy a gazdasági potenciállal nem rendelkező, perifériára szorult, alapszükségleteit is csak nagy nehézségek árán kielégíteni tudó tehetetlen emberek száma tovább emelkedett a homokháti településeken. Különösen érvényes ez a falvaktól távol eső tanyák lakosaira, vagyis a lakosság közel 50%-ára, akik csak mezőgazdaságból élnek, vagy napszámos munkát végeznek, illetve a közép- és idősebb korú lakosokra, akik munka és perspektíva nélkül tengetik életüket. Egyre több az úgynevezett „rászoruló állampolgár”, a szociális és mentálhigiénés problémák miatt veszélyeztetett, illetve krízishelyzetbe került személy – család. Egyre több a szegény, frusztrált, saját sorsát alakítani képtelen magyar ember, itt az Alföldön is, Szeged szomszédságában. A lakosság előregedése, a romló gazdasági helyzet, az alacsony nyugdíjak, a munkanélküliek számának növekedése (akik már nincsenek, vagy még nincsenek és talán soha nem is lesznek regisztrálva), az öngyilkosok továbbra is igen magas aránya, a csonka családok egyre gyakoribbá válása, sajnos továbbra is, és egyre inkább a Homokháti települések társadalmának jellemzője a XXI. század első évtizedében.

Mit tehetünk mi ebben a helyzetben? Mit tehetnek azok az emberek, akiknek alig maradt lehetőségük, hogy változtassanak félresiklott életükön, a sikertelenekeket, a depriváltakat, a deviánsokat, vagy a „rászorulókat” (ahogy mostanában hívják őket)?

Talán összefoghatnak és tiltakozhatnak a fennálló rend ellen, változásokat követelhetnek jogosan, és végül a legfontosabb: rádöbbenhetnek, talán saját maguknak is változniuk kell, ahhoz, hogy beilleszkedjenek a civilizációs betegségektől egyébként is szenvedő társadalmunkba. Tehát, hogy egyik „abnormalitásból” eljussanak a „másikba”, a premodern séma fejletlenségéből a posztmodern társadalmi logika fejletlenségébe.

Mi is a helyes ebben a szituációban? Nehéz megmondani.

Egy dolog azonban egészen biztos: továbbra is „kongatható a vészharang” – világhírű egyetemünk árnyékában...

Molnár Gábor
gabormolnar_1999@yahoo.com

Az utcát járom egymagamban...

KRENTÓ
A miénk!
A szegedi hallgatók lapja

Emlékezés Faludy Györgyre

Faludy György Budapesten született 1910. szeptember 22-én. Költő, író, műfordító, egyetemi tanár. Leghíresebb és egyben leghírhedtebb műfordítása Villon Nagytestamentuma. Ez a fordítás már-már önálló Faludy verseskötet, hisz a költő számtalanszor elmondta az egész műből csak két sor Villoné, az összes többi Faludy átköltés. Sőt az egyik ballada, a Haláltánc ballada Faludy-vers a Villon kötetben. Villon fordításával hatalmas vihart kavart kora irodalmi életében, és hatalmas népszerűségre tett szert az olvasók körében. E színvonalas fordításának köszönheti első feleségét is, aki féltve őrizte a költőt, s aki igazi műzsájának tartotta magát. De első emigrációjára is e kötet miatt kényszerült. A náciizmussal szimpatizálók esküdt ellenségévé avatta e kötet. Amennyire saját bevallása szerint szeretete Villon fordítását, annyira ellensége is lett e kötet, mert egész életében úgy érezte, nem tud kinőni Villon árnyékából, pedig jó verseket ír. Faludy annyira jó verseket írt, hogy korunk egyik, ha nem a legnagyobb költőjének érzem. Faludy élete szép és hányatott volt. Bejárta a világot. Eljutott Konstantinápolyba, Londonba, San Franciscoba, Tahitibe, Szamoára. Tanult a bécsi, berlini, párizsi, grazi egyetemen. Volt katona az amerikai hadseregben. Igaz, ő itt is magyar katona volt, nem volt hajlandó lemondani magyar állampolgárságáról. Katonaként járt a dzsungelben, ahol a bennszülött törzs férfi tagjai Hitler arcképét hordták az ágyékuk fölött. Az amerikaiak végül megkérdezték, miért hordják ott? Erre a törzs számára furcsa kérdésre a felelet annyi volt, hogy amikor megtudták a németek, hogy jönnek az amerikai katonák, elfutottak és itt hagyták a zászlóikat, az pedig pompás anyag, ágyékkötőnek való.

Dolgozott a Népszava munkatársaként is, mint irodalmi rovatszerkesztő. Majd újabb emigrációra kényszerülve a londoni Irodalmi Újság főszerkesztője és a PEN Klub titkára lett. Ezt hosszú amerikai tartózkodás követte. Vendégtanár volt többek között a New York-i Columbia Egyetem, a New Jersey Montclair Egyetemen, tanár a torontói egyetem, ahol az egyetem parkja ma az ő nevét viseli. Ahogy említette egy költői estjén, kicsit fura helyzet volt, mikor leült pihenni a róla elnevezett parkban.

Mint tudjuk, a nagy költőket nem kedvelik a politikai rendszerek. Faludy nehéz világba született. A náciizmus elől még elmenekült, de mivel szíve hazahívta, a második világháború lezárultával a kommunizmus alatt itt maradt. Villon-kötete és azóta megjelent versei miatt szállka volt a rendszer szemében. Ezért 1950. június 14-én koholt vádak alapján letartóztatták, és három év kényszermunkára ítélték, elhurcolták a recski munkatáborba. Itt emberismerete és örökké megnyilvánuló jó humora mentette meg. Ha kellett, sírt a táborparancsnok előtt, hogy egy súrolókefe elvesztéséért ne végezzék ki s mivel tudta, hogy fájdalmas zokogása örömet okoz a parancsnoknak, így túl is élte, csak megverték. Humora gyakran segítette társai sorsát is. Ha nagyon elkenődtek, mindig hozzá fordultak s kérelték: Faludy, mondj nekünk valami szépet, nem baj, ha nem igaz! S ő mindig mondott valami szépet. Ekkor írta Börtönversek című kötetét. A kötet a sötéttárákában töltött napjai alatt született. Fejben megalkotta verseit s nap mint nap felmondta magának, akkor is, mikor már 90 oldalnyi vers gyűlt össze. S megtanította rabtársainak is arra az estre, ha nem

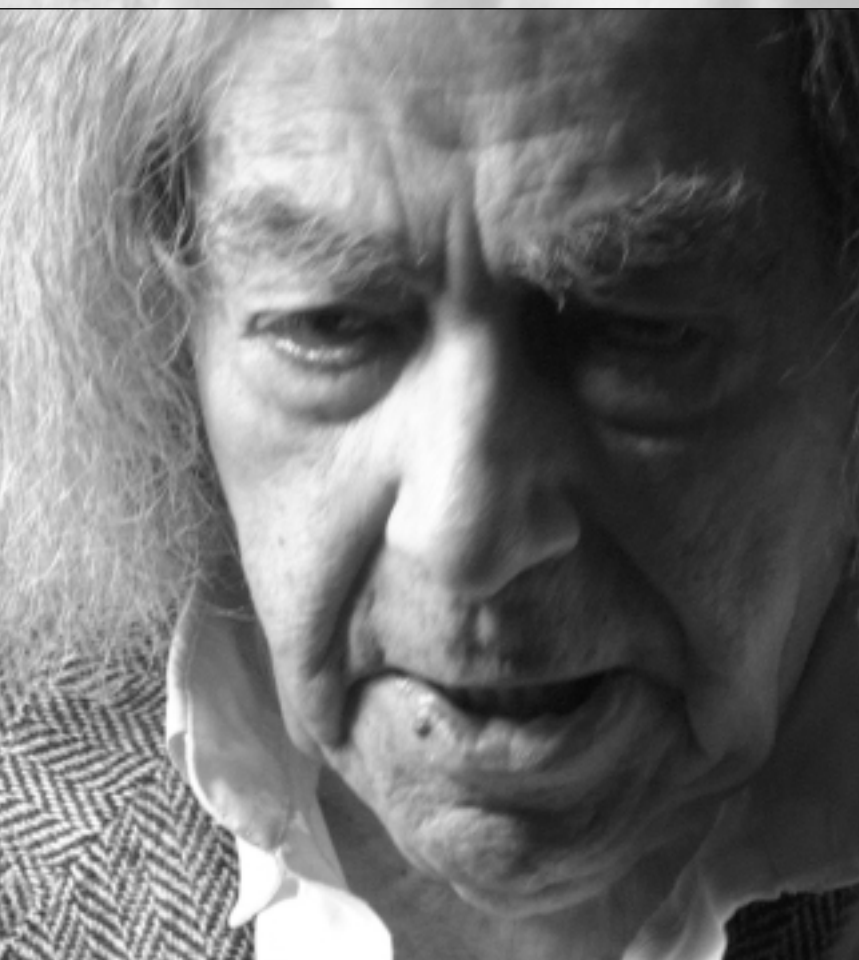
élné túl Recsket. Valaki két-három versszakot tanult meg, más egy fél vagy egy egész verset. Örömmel tették, hisz a vers fontos az emberek számára, nem csak a költő szívügye, sokszor súlyos lenyomat egy korról; olyan, mint egy feltáró riport, mely nem veszhet el! Faludyt költői küldetésstudata tartotta életben. A versek, ahogy a rabtársak szabadultak, ki is kerültek a közéletbe, hatalmas botrányt kelteve. Ekkor tudta meg az ország, mi is folyt valójában Recskén. 1953-tól, a tábor felszámolását követően műfordításaiából élt.

Az 1956-os forradalom idején az Írószövetségben és a megújult Népszavánál tevékenykedett, a szovjet invázió után nyugatra menekült. 1967-től 1989-ig Torontóban élt. A rendszerváltáskor ismét hazaköltözött, ezúttal végleg. Bár családást okozott neki ez a rendszer is, mégis elégedett Magyarországgal jelenlegi helyzetével. Budapesten élt s rendszeresen járta az országot. Mindenhol tömeg fogadta, első hazai estje Szegeden a Bölcsészkar Aud. Max.-ában volt, a demokrácia diadalának számított akkor.

Műveit kalandos életéből merítette, melyek ugyanolyan sajátosságok, mint ő. Jellemzi a köznyelvi szavak kedvelése, a könnyen és azonnal érthetőség. A kor emberét ábrázolja hol az elnyomókon keresztül, hol az újjazdagok által, hol saját sorsába ágyazva. Keresi a mai emberben az érték utáni vágyat, és nem egyszer feltárja az értékhiányt. Izgalmasak, világra tekintők versei. Hadd idézzem őt: „Én az emberi kultúrát tartom a földi lakosok lényegének. Ha nincs kultúránk, akkor véstes háborúk, mézárások és öldöklések 5000 éve után vagyunk. És nem érünk semmit. Csak a szobrászat, a zene, a tudomány, a jó beszélgetések az értékesek. Ennek az együttesnek a működését tekintem a föld lakói lényegének. Ezek nélkül, kultúra nélkül semmit sem érünk. A kultúra az egyetlen, ami megmarad belőlünk.”

Őrizzük meg emlékét s ezúton kívánok neki örök életet!

Kádi Péter

Viharos évszázad

Az ember este több jó zenét hallgat mint Bach vagy Mozart egész életében, de liliumok, gyöngyvirágok, rózsák nem illatoznak többé úgy mint régen.

Több a kórház, az orvos meg a gyógyszer s az állami segély, – de többet ölnek a háborúk mint rég, s egy nemzet sem lett se jobb, se szebb, se tűrhetőbb, se bőlesebb.

Ki tudja, hogy mi az élet értelme, s bár több az öröm, százszor több a bánat, ki várja, hogy lesz isteni igazság, ki hiszi el, a halott feltámad?

Csend, s nyugalom helyett öldöklő láрма s bűz, nem szellő; hű barátok helyében bandák, pártok, balhitek babonái, s az ember magánosan áll a réten,

ahol a fű is tövig elsárgult, s ő fuldoklik, bár nem tudja, kit vádol a borzalmas bukásért, és jobban fél az élettől mint egykor a haláltól.

Fővárosi SKAlandtúra az NSZK-val avagy a betyár-ska helytartói „kiküldetésén”

A Szegeden egyre inkább közkedvelté váló zenekar ki-kitekingtet hazánk zenei rendezvényeire, és terjeszti a ska ígétjét.

Ha bárkiben csak homályosan derengene a ska stílus és életérzés, azoknak itt áll a rövid ismertető: az '50-es években kell keresni a gyökereket, a reggae hazájában, ahol sokat adtak hozzá a történelméhez. Sokak szerint ez a stílus a jamaikaiak válasza az amerikai zenére. Maga az elnevezés a skat-skat hangutánzó szóból fejlődött stílusmegnevezéssé. A ska zenén érződnek jazz, rock, punk behatások. A ska-t a New York-i Világkiállítás mutatták be a nagyközönségnek (ska, világ! -világ, ska! Örvendek!), s azóta is virul.

Az NSZK első demójának elkészültével – amint lehetett – vonatra, kocsióra parrant (velük együtt én is), és ízelítőt adott Pesten a Pannonia Allstars Ska Orchestra által is kezdeményezett Nagy Skaland fesztiválon, a júniusi „hőség és vihar egyben”-nel jellemezhető 29-én napon.

Az egész szakadó esővel kezdődött még Szegeden, majd autópályás légszomszaj ájulás a dugóban, s végül a pesti beton fűtött tovább az ottani autótörleszben. Magát a rendezvényt talán a Sziget, a Hegyalja és a többiek kistestvéreként, unokahúgaként, öcsikéjeként lehet jellemezni, mivel még fiatal, de annál frissebb és energikusabb.

Megérkezésünkkor láttam, hogy a lazulás raszta-érzés akar hatalmába keríteni, de akkor még csak az utazástól szédelegtem. A reggae szólt, és azt sugallta, hogy a szédelmés, tántorgás érzése mellé legalább sör is párosuljon.

A zenekarok már kora délután megkezdték a hangulatkeltést, a többség pedig a húrok pendülésére és a dob ritmusára került egyre közelebb a színpadhoz. A Raszta Paszta kezdett az ingyen szaunához hasonló színpadon, majd a szegedi „nyugat-németek” kerültek színpadra. Egyre több ember mozgott a zenéjükre, és talán az NSZK-ban való letelepedést is megfontolták... Szóltak a Húsdarab, a Szkatofília és a Partizánlány balladája című, örökzöldnek szánt darabok. A körülbelül egy órára kerekedett koncert így elég időt biztosított a még „képzetlen” közönségnek, hogy el-sajátítsa a zenekar „nyelvét”, és megkedvelje a nem létező országban élő bandát. A Testi Egyenleg szintén skakörökben elismert tagjainak – pestiek lévén – nem okozott különösebb problémát a nagyobb embertömeg oda-

vonzása és a pogó generálása. Profi előadásmód, egyszerűbb hangzás, a fiataloknak jó szöveg a lázadásról, életérzésről. A Tizenhét nevű formáció következett, akik ha tizenheten nem is voltak, de meglehetősen próbára tették a színpadszerkezetet, a néző kisebb fűvőzenekart láthatott a színpadon. A találó szövegek és a bevált ritmus tovább ringatott a ska világában. Még volt esélye színpadra lépni a G.A.P. nevű bandának, de 10-11 körül elég rendes zuhú zavarva meg a fesztiválózókat. A vízesés előtt mindenki a fedett kiszolgálóegységbe menekülve alkohollal próbálta átvészelni az eső okozta megrázkódtatást.

A többi fellépő értesülésem szerint már nem került mikrofonközelbe, azért a kaja-pia

duó kitarított hajnalig. Az elszántaknak pedig a többi nap még rengeteg fellépőt tartogatott (Yellow Spots, Skambulance, PASO, Zagastic, Ladánybene 27).

Mi azonban a Nyugati napfelkeltéjében – a „retro” MÁV szerelvényen – továbbautazunk, percre közből a fiúk egy percre sem feledkezve meg a számok akkordjairól, szorgosan aludtak a fülkékben, lehetőleg egymás hegyén-hátán...

Balázs Marietta

Czutor Zoltán zenész, a Belmondó zenekar frontembere

1989-1994-ig voltam a szegedi JATE biológia-kémia szakos hallgatója. Egy évet halasztottam, ezért kétféle csoportba jártam. Az első csoportom elképesztően jó fejekből, normális és laza csávókból állt, a második csoportom pedig olyan típusúkból, akik akkor szakadtak el anyuka szoknyája mellől, nem éltek természetesen, önálló, független gondolkodású életet. Ennek megfelelően a pozitív élményeim az első társasághoz köthetők. A létszám félévente változott, de olyan 11-13 ember tartozott ebbe a csoportba, ahol mindenki biológia-kémia szakos tanárnak tanult. Velük a mai napig tartom a kapcsolatot, augusztus 20-a környékén majd minden évben szoktunk találkozni, szóval kedvelem őket. A többieket sem utálok, csak ők sokkal sóltalibbabbak, félénkebbek voltak. Egyébként azt tapasztaltam akkor és azóta főleg, de elsősorban a magyar zene világában, hogy mindenütt rendkívüli módon megérett a beszarás tendenciája, mindenki konzolidált akar lenni. Feltételezem, hogy ez a tendencia él az egyetemi évfolyamoknál is, mindenki jó fej, aranyos, a buli nem arról szól, hogy csináljunk valami idióta állatságot – ez nekem nagyon antiszimpatikus.

Mindig a zene volt a főirány az életemben, a tudomány utáni vonzódás csak hobbi. Érdekel a belső élet, maga a lét kérdése, tudni akartam, mi történik molekuláris biológia síkon és emiatt lettem biológia-kémia szakos tanár. Annyira furcsa, hogy a nagyobbik gyerekem pont fordítva áll az egészhez, neki az a lázadás, hogy tudományos pályát akar választani, megpróbál konzolidált, társadalmilag elfogadhatóbb életet élni.

Az első félévben nagyon jó tanuló voltam, csoportelsőként végeztem, utána átadtam az első helyeket másoknak. Úgy készültem a kollokviumokra, hogy vizsgaidőszakban korán reggel felkeltem és szigorúan délig tanultam, aztán a délutánjaim és az estém szabadok voltak. Ezért a vizsgaidőszak nekem kötetlen volt, a szorgalmi időszak meg pláne.

A 4 év alatt csak egy utóvizsgám volt; nem tudom, ez szégyellnivaló vagy sem. Szervetlen kémia vizsgán a vizsgáztató tanárnak ki kellett mennie és a gyakorlatvezető maradt bent, aki nagyon pechelt rám. Kapva kapott az alkalmon, feltett egy alumínium-gyártással kapcsolatos kérdést, ami nem is volt annyira fontos, ezért nem is tudtam a választ, így meghúztam.

Kedvenc tanárként Dr. Balogh Tibort emlétem meg. Szerettem azt a fajta modorosságot, ahogyan ő modoros, és amiként összekapcsolta a dolgokat, még ha sokszor spekulatív módon is.

Az egyetemi évek alatt sokszor jártam a TÁK-ban, ahol koncerteztem is az akkori zenekarommal, a Nyerssel. Hébe-hóba elnéztem a Rock Klubba, de oda inkább csak a koncertek miatt mentem. No meg a Ringbe, ahol fel volt állítva egy szorító, és bárki bárki-vel kiállhatott bunyózni. Mindemellát a JATE Klubba is lejártam, ami azért érdekes hely, mert ott ismerkedtem meg a feleségemmel. Odajött hozzám, a kezembe nyomott egy almalevet és azóta (éppen 15 éve) együtt vagyunk.

Ferenczy Kapolcson

A Művészetek Völgyében, a művészet nyári fellegvárában járva nem meglepő, ha híres és színvonalas zenészekkel találkozunk. Természetesen mindegyik egy nagy zenekarral leadja a repertoárt és semmi több. De az nem mindegy, amikor egy kötetlen kocsmai fellépést élhetünk át zene nélkül azzal, aki egyébként is csak belefúj a szájharmonikába és máris megvan a hangulat, a katarzís. Ferenczy György július 28-án Taliándörögdön adott volna a Racka Jam formációval egy nagykoncertet, de az a technika lehetetlensége miatt bedöglött. Nem volt áram, ők mégis megteremtették a hangulatot. Ezek után egy még furább helyen vállalt zenélést: egy

kapolcsi kocsmában (ahogy ott hívják az italoző egységeket). Megérkezett egy szál harmonikával, és egy szék várta a színpadnak kinevezett emelvényen, amin ezelőtt fura ruhakölteményeket próbáltak reklámozni. Furcsállotta a hangfal és a mikrofon hiányát. Teszem hozzá: mi is a nézőtérén. De nem telt bele egy-két perc, és már szerzett is hangosítást, mert persze enélkül elég vicces lenne úgy „fújni”, hogy mindenki hallja. Beleszól a mikrofonba, ami kicsit kontaktos néha, de nem baj, felesleges idegeskedni ezen. Kis improz az elején, nem kispályás! Aztán elkezd mesélni, hogy mi is az a hangszer, amit ő a kezében tart. Mi a története, milyen fajtái vannak, kik használták és hogyan. Természetesen ezt demonstrálta is nekünk. Hirtelen olyan blues és soul léggé várt az a kocsmá népe köré, hogy egyszerűen ittuk a szavait és szívtuk a zenéjét. A cigarettafüst keringett a párás levegőben, a hideg sörök szinte leforrázták a fázó emberek torkait, a zene pedig randszerűen más-más embert borzongatott meg. Még egy pár szám, kérdések, beszéd és eső... Ne, ezt is félbe kell hagyni... De miért? Sebaj, majd legközelebb viszek egy esernyőt meg egy ponyvát...

KI
fotók: internet

Rocksarok

Készülj fel a Rock'N Roll-ra

Isten hozott Szegeden

Sajnos a nem túl hosszú nyarak után mindig megterhelő és nehéz (tan)évek jönnek, de ezúttal senki se bánkódjon, hogy máris itt a szeptember, mert a szegedi (tan)évek kezdéséig egészen acélosnak ígérkezik.

Mindjárt szeptember 27-én elkezdhetjük a bemelegítést a JATE Klubban, ahol D. Nagy Lajos és a Bikini segítségével a nyárbúcsúztatás biztosan hangulatos lesz. Egy jó kis „Jatés” koncert után pedig mi eshetne jobban, mint egy igazi, hamisítatlan Metal Fesztivál október 13-án az Ifjú-sági Házban!?

A fellépők egészen színes egyvelege valószínűleg a különböző stílusok rajongóinak szízeit vonzzák majd ide, természetesen egy nagy közös cél elérésének érdekében, na de ne rohanjunk ennyire előre...

Itt lesz az Ossian, akik idén ünneplik a zenekar 20. születésnapját, ami a magyar metál színterén nem kis teljesítmény még úgy sem, hogy '93 és '98 között a banda gyakorlatilag meghalt Maróthy Zoli kiszállásával. Ekkor maga Paksi Endre sem akarta folytatni, legalábbis nem ezen a néven. Gyorsan elindította a többféle stílusban is bepróbálkozó Wellingtont, de ez a „szerelem” nem tartott sokáig és új embereket gyűjtve feltámasztotta az Ossiant. Érdekes, hogy az igen hosszú szünet ellenére is sikerült szinte teljesen ugyanonnan folytatni mindent, ahol abbamaradt (persze Maróthy egyéniségét lehetetlen felülmúlni, de Rubesics Riesi ennek ellenére is a lehető legjobb választás volt).

A zenekar szekere gördült tovább és ma már több rajongójuk van, mint a 20 év alatt bármikor. Minden év őszén minőségi új albummal jelentkeznek annak ellenére, hogy az idő vasfoga egy kicsit nyomot hagyott rajtuk (főleg Paksin). A régen jellemző ütős, kemény ritmusok és szövegek egyre inkább lelassulnak, a közfelháborodást keltő erős szövegeket pedig romantikus és cicomás, populáris dallamok váltják...

Az ünnepre kiadtak egy 20 éves Jubileumi box szettet (DVD+3CD), és természetesen készülnek az idén ötödik alkalommal megrendezésre kerülő Ossianosok Nemzetközi Találkozója, amely a Petőfi Csarnokban lesz november 4-én.

Fellép az Akela is, akiknél természetes dolog, hogy soha semmi nincs teljesen rendben, hiszen a zenekar mai felállása még alig két éves és máris feloszlásközele állapotban van. Náluk '92-óta Katona „Főnök” Lacin és Pávesin kívül semmi sem biztos, hiszen a különböző posztokon már rengetegen kipróbálhatták magukat. Ez a felállás hat éves szünet után csapódott össze és hát valljuk be, átalakította az Akela képét. Az eddig „egyeduralkodó” Katonát egyre inkább próbálják „kiszorítani” a zenekar image építéséből, amit ő is és a már felépített Akela „kultusz” is nehezen dolgoz fel. A 2004 óta kijött két album ütős és kemény, de mégis nagyon más, mint a régi lemezek.

A legújabb

áprilisban látott napvilágot és a Fejetlenség névre hallgat, ami a ma Magyarországon uralkodó hangulatot és politikai életet próbálták jellemezni. Nem kis vita előzte meg az album címét sem, mivel a „Főnök” stílusosan „Faszállítás”-ra szerette volna keresztelni, de ezzel még a kiadó sem volt kibékülve. Az Akelánál egyébként hagyomány az albumcímeket F-betűvel kezdeni: Fenevad, Farkastörvények, A Félelem születése, Feketebárány...

Legutóbb nyáron vált kérdéssé a banda feloszlása, mivel a türkevei bulin a második szám után zenélésből pankrációvá alakult át a színpadi „show”. A problémát csupán az jelentette, mi legyen a harmadik szám (?), és mivel nem tudtak megegyezni, Katona és Kovács „Pökember” Attila verekedésével folytatták... Néhány koncert el is maradt, de a jelek szerint Szegedre azért eljönnek, és jobb, ha felkészülünk mindenre, mert ez lehet, hogy „ütős buli” lesz!

Fellépnek még az Ossian és az Akelán kívül a Depresszió, a Road, a Junkies, a Cadaveres, a Krízis és az Emeretta Rock Band is. A belépő 2500 Ft lesz, az elővételi helyek (egyébként elővételben is ugyanannyi a jegy, érdekes): Ifi-ház, Csermák, Bahia. Tehát Ifi-ház, október 13. péntek, ott találkozunk!

Arany Sándor
fotók: internet

Osszeállította:
Boros Tamás

Modern times

Bob Dylan, Amerika egyik legnagyobb kultikus énekes figurája ismét tett arról, hogy ne csak múlt időben beszélhessünk róla, hiszen előállt egy olyan, legfőképpen a múltat idéző koronggal, ami

megint a Billboard lemez-eladási listáját vezeti, mint a 65 éves zenész oly sok korábbi albuma. Az album a „Modern times” címet kapta, ami Chaplin után tehát Dylannek is szerencsét és sikert hozott.

Amúgy a Modern times újat nem alkot, hiszen az avatott fül egyből felismeri a „dylani” jellegzetességet. Noha az albumnak a modern idők címet adták, tulajdonképpen az évtizedek óta jól megszokott

hangzást Dylan nem is próbálja eltitkolni, ő a régi zene szerelmese, és zeneileg nem is akar megújulni. Többek által bevallottan számára ez nem is állna jól. Ő az a fickó, aki egy

f a r - meral-sóban és gitárral a kezében felmegy a színpadra és énekel, ha nem is loreley-i szépséggel, de érte is az örületbe mennek a rajongók, akik még mindig szép számmal vannak. Ugyebár elég, ha ránézünk a Billboard lemezlistára. Bizonyára tehát sokan visszasírnak azokat a régi időket, amiről a modern idők szól, a régi szerelmek, a régi lelkületek, a régi közösségek, és ez a mai világra rejtve rávetítve.

Úgyhogy Bob Dylan a lehető legtokéletesbben tért vissza. Mert nem elég, hogy itt van nekünk, de senkiben még csak fel sem merülhet az a hiányérzet, hogy „elhagyta” régi önmagát. Nem, ő 100%-ig az a Bob Dylan, aki ugyan nem lépett fel Woodstockban, de ettől függetlenül a '60-as, '70-es évek emblematisz figurája, és még ma is a közönség kedvence.

I feel fine...

Bill Berry dobos, aki 1997-ben egészségügyi okokból vált ki a csapatból, csupán három szám erejéig ül vissza ismét az ütőshangszerek mögé, ugyanis szeptember 16-án (egyelőre még jövő időben, de mire hozzád eljut, addigra ez már történelem lesz) beiktatják őket a Georgia Music Hall of Fame tagjainak sorába, és az itt megrendezésre kerülő rövid koncertről természetesen Bill sem hiányozhat.

Az 1997 óta trióként működő zenekarba (Michael Stipe, Peter Buck, Mike Mills) Berry egyébként nem először, egészen pontosan harmadszor tér vissza, általában pusztán rövid felkérésnek eleget téve.

A zene-k a r r a l kapcsolatos további hír még, hogy a fiúk (természetesen trióban maradván) hamarosan stúdióba vonulnak, hogy az „Around the sun” című, 2004-ben megjelent albumuk után ismét egy újjal rukkoljanak elő. Menedzserük azt is bejelentette, lehet-

séges, hogy kiadnak egy jótékonysági célra szánt korongot, sőt, egy CD/DVD csomag piacra dobására (melynek dátuma szeptember 12.) is számíthat a rajongótábor, amely pedig leginkább válogatás cíllal készül, és a címe: „I feel fine...”

A kitüntetéshez, melyet Georgia talán leghíresebb szülöttei méltán megérdemelnek, csak a gratulációkat tudjuk kifejezni.

Kevesebb nagy buli

Itt állhatna egy írás Freddie Mercury-ről, ám nemcsak azért nem teszem, mert haláláról vagy annak évfordulójáról írni megrázó, de legjobb tudomásom szerint lesz írás róla közölve ebben a számban, így én ezt most kihagyom az azzal a kikötéssel, hogy ennek elmaradása esetén sem fog az emlékezés elmaradni erről a nagyszerű zenésztől.

És most a mi témánk. Megszokhattatok, hogy így a szemeszter elején egy kis budapesti koncertajánló áll itt, általában elég nagy terjedelemben, minthogy sok je-

l e n t ő s koncert van fővárosunkban, a P E C S Á -ban, a Puskás Ferenc Stadionban és egyéb helyeken. Ám nem tudni, hogy mi okból, 2006. második fele valahogy nem hemzseg a koncertekben. Talán nyáron kipukkant a „koncert-luft” a sok szigettel, és egyéb, a külföldi zenészeket és nézőket von-

zó fesztivállal, vagy Robbie Williams és rajongótáborára annyira helyben hagyta a Puskás-stadion gyepszőnyegét, hogy nemcsak válogatott meccset, de más koncertet sem nagyon lehet szervezni az ettől az ütéstől még mindig „eszméletlen” helyen, de nemzeti stadionunkban koncert ezen az őszön nem lesz. Míg a Budapest Sportarénában is „csak” Révész Sándorék, azaz a Piramis fog fellépni, és minden bizonnyal magasra szállni.

Rajtuk kívül két, egykori „supergroupban” játszó zenész új bandájának koncertjét, mégpedig az Emerson Lake & Palmer dobosának Carl Palmer Band nevű formációja, valamint a még most is futó Uriah Heep legendás billentyűse, a nemrég 60. életévét betöltő Ken Hensley is fellép saját csapatával, amelynek (nem túl fantáziadúsán, ám annál sokatmondóbban) a neve: Ken Hensley Band. Mindkét utóbb említett koncert egyébként a szintén legendás

A38-as hajón kerül megrendezésre, márpedig (és most ezt egy olyan személy írja, aki járt már azon a hajón, koncertmegtekintés ürügyén) a helyszín a biztosíték a világszínvonalú koncertre, ami alatt például értem a megfelelő hangosítást és egyéb körülményeket. Ám a világszínvonalú koncertekhez világszínvonalú előadók is kellenek, ám ki merné azt mondani, hogy ezek a fiúk nem azok?

fotók: internet

A királynők királya 15 éve nincs velünk

A rocktörténelem egyik jeles és egyben igen szomorú évfordulóját tünneplte a világ szeptember 5-én. A Queen együttes énekese, Freddie Mercury éppen 60 évvel ezelőtt született az afrikai Zanzibár szigetén. Ezzel az élettrajzi áttekintéssel szeretnénk előtte tisztelni.

Eredeti neve Frederyc Bulsara, amit csak a Queen megalakításakor változtatott meg. Freddie és családja a '60-as években Londonba emigráltak, ahol a fiatal Bulsara 1966-ban

jön, amit mindenkinek fel kellett énekelni külön-külön magnószalagra!!! A fent említett 2 szerzeményért Mercury Ivor Novello-díjat is kapott.

A Freddie-May-Deacon-Taylor kvartett a gyorsan jött óriási siker után sem hagyta zenéjét színvonal alá csökkenteni, sőt a '80-as évek kezdetére megszülettek azok a számok is, melyeket – az előzőeket is beleértve – a mai napig mindannyian meghallgatunk és felismerünk. Ilyenek a We are the champions, a We will rock you, a Bicycle Race és sorolhatnám.

Sorozatos koncertekkel kápráztatták el a világot, filmzenéket írtak (Flash Gordon, Hegylakó). 1984-ben az angol Top 200 listán már kilenc lemezük szerepel! Minden országban folyamatosan jelentek meg a koncertvideók és fotóalbumok.

1986 július 27-én pedig óriásit tettek a magyar rajongókért, hisz budapesti koncertjükön Freddie és May előadták a 'Tavaszi szél vizet áraszt című népdalt is! Eleve az történelmi pillá-

nat volt, hogy a keleti blokkban egy nagy rockbanda stadionkoncertet adhatott, hát még ez a gesztus, amit felénk tettek. 1988-ban megjelent Freddie első szólóalbuma, a Barcelona, amely az 1992-es Olimpia himnusza lett. Ekkor már tudta, hogy AIDS-ben szenved, de a világ csak az Inuendo és a The show must go on után tudta meg a végzetes hírt, a halála előtt egy nappal. 1991. november 24-én hunyt el, 45 évesen. A halálhíre megrázta az egész zenei életet és a rajongókat is.

A másnapi újságok szalagcímein mindenki ezt olvashatta: Elment Freddie Mercury (Esti Hírlap), Freddie rekviemje (Reggeli Kurir), Meghalt a király, bajban a királynő (Esti Kurir). Azon a napon a zenesztársadalom és a zeneszeretők egy olyan alakot veszítettek el, aki bár „két végéről és még középről is égette a gyertyát” és élete botrányok sorozata volt homoszexualitás miatt, azért olyan dolgot alkotott, amit csak akkor érthetünk meg, ha egy üres szobában végighallgatjuk a legnagyobb slágereit, és megérettjük azt amiről 60 valójában írt és énekelte...

KI

fotók: internet

beiratkozott az Ealing College of Art-ba, ahol grafikusnak és illusztrátornak tanult (ezen évek hatása „pecsételhet” és illethette meg a legtöbb lemezborítójukat). Ez az iskola ismertette össze Tim Staffellel és a SMILE zenekarral, amelyben Brian May (szólógitár), Roger Taylor (dob) és Staffel is játszott. De 1970-ben Tim felhagyott a frontember szerepével, így Freddie lett az új énekes. Ekkortól már beszélhetünk a Queenről, de az igazi formáció csak egy évvel később, John Deacon (basszusgitár) csatlakozása után teljesedett ki. Ekkor kezdődött el az a folyamat, amely még a mai napig is hatással van a rockzenére. Megszülettek azok a klasszikusok Mercury tollából, melyeket ma is néha könnyes szemmel, néha boldogan hallgatunk végig. Első lemezüik, a Queen I ('73), és a Queen II ('74) eleendő hírnevet hozott nekik Angliában, és már a Seven Seas of Rhye-al a nagyok közlé emelték magukat. Ugyanebben az évben született első nagy slágerük, a Killer Queen is, de a kirobbanó siker akkor is a Bohemian Rhapsody maradt, hiszen megjelenése után 9 hétig uralta a slágerlistákat! Nem szabad elfelejteni, hogy akkor még csak 3 éve volt így együtt a zenekar, és azt sem, hogy a stúdiók technikai felszereltsége meg sem közelítette a maikat. Tehát érdemes elgondolkozni azon, hogy egy ilyen dalt felénekelni nem volt kis vállalkozás. Az „opera” rész („...Mammamia let me go...”) eleve több mint 10 sávon kellett, hogy készül-

Keane Under the iron sea (2006)

2006. június 12-én jelent meg Keane új albuma, az Under The Iron Sea. A lemezen 12 új dal hallható, amelyek különlegességét az adja, hogy a három tagú zenekar gitár nélkül adja elő rockosabb hangzású dalait.

A zenekar 1997-ben alakult három taggal: Tim Rice Oakley (billentyű, dalszerző), Richard Hughes (dob) és Tom Chaplin (ének). A zenekart szokták hasonlítani a Coldplay-hez, a Radiohead-hez és a Snow Patrol-hoz.

2004-ben jelent meg Everybody's Changing albumuk, amelyet meglepő siker fogadott. Az albumot népszerűsítő koncertsorozatot követően stúdióba vonultak, ahol felvették az új album 12 dalát. Az album nagyon jól sikerült, minden várakozást felülmúlt.

A három érzelmes sussexi fiú balladái fájdalomról és veszteségekről szólnak. A dalok hangzását mélyítették; rockosabb, sötétebb

hangnemű, slágeres dallamok kerültek a lemezre. Szövegei a világ gondjai iránt való aggodást tükrözik.

Az Is It Any Wonder című szám az identitáskeresésről, az ártatlanság elvesztéséről szól.

„Megpróbáltunk szembeszállni a félelmeinkkel, a legsötétebb helyekre eljutni a

lelkünkben, megvizsgáltuk az egymáshoz, a világhoz fűződő kapcsolatunkat. Ezt a hangulatot, önvizsgálatot adják vissza a dalszövegek is. Hogy még hűebben vissza tudjuk adni a bennünk munkálkodó érzéseket, szerztünk egy régi elektromos zongorát és pár új szintetizátort is. Az album tele van érzelemmel, olykor indulattal” – fűzik hozzá a fiúk.

Az albumot hallgatva olyan hangokat fedezhetünk fel, amelyek a nem mindennapi élethez tartoznak. Míg a rádióban tucatzenét hall az ember, addig a Keane olyan dallamokkal ejt rabul bennünket, mint pl. a zongora. Persze néha egyhangúságot véltem felfedezni a dalok között, mégis mondhatom, hogy az album elnyerte a tetszésemet. Az énekes hangja és a zongora levett a lábamról.

K.Sz.

Közönségbarát Újvilág, avagy a vízzel elárasztott színpad varázsa

Ősi motívumok, évezredes körforgás, a világ antagonisztikus ellentéte és a kortárs testművészet újabb darabja. Ezt kaptuk idén a Szabadtérin. S mivel a látvány, a technika tavaly hatalmas sikert aratott, műsorra tűzték idén is a Kortárs Balett előadását. A már sokszor méltatott Juronics-társulat grandiózus kereteket kapott. A zene ismét világhírű (Dvorak), így bármelyikünk tudja dúdolni, mindenki ráismer, és csillogtathatja vele zenei műveltségét. Ilyenkor eszembe jut, hogy a Carmina Burana-val már mosogatószert is reklámoztak...

A két „felvonásosra” tervezett darabban az ősi elemek csapnak össze. Tűz és víz csatájában az ellenséges tábor fiataljai az elemek feletti egyesítő erő, a szerelem által nyerhetnének boldogságot, de előbb le kell zajlania a két elem párbajának.

Az egész produkció olyan jól kitaláltan eladhatóvá válik, hogy közben a fáradt, leginkább vízre és árnyéokra áhítozó turistákat sem untatja. A nagy, zajos show-k, tűznyelők, törpék, sellők és egyéb deformáltságok mindig is lekötötték a figyelmet. Persze itt is akadnak ásitózkodók és széklábrugdosók, akiket a nézőtérre rohanó táncosok ébresztenek föl, zök-

kenenek ki. A szervezők arra törekedtek, hogy a figyelmet lehetőleg igényes elemekkel kössék le, könnyed szórakozást nyújtsanak és legyen miről mesélni otthon: a színpadot elárasztotta a víz, dübörögtek a dobok, és szólt „valami” klasszikus is.

A tv-ben zajló vb bronzmeccs szakkifejezésével élve az első félidőben még ki-vártak: a Tűz Birodalmában érlelődött a feszültség, a Víz Birodalmának harcosai készülődnek a nagy összeesapásra. A tét nagy: egy gömb, amely a Világot jelenti. Árulás és indulatok. Két szerelmes szétfeszíti a kereteket, a Víz Birodalmának 1-0. A szerelem beteljesedésének ára kettejük halála, az ősi rend helyreáll, ára az áldozat, és az ellentétek vonzák egymást legelemibb jelentése kap értelmet.

A szünetben sem csillapodik a feszültség, hiszen a bronzmeccs állása 0-0. Mint később kiderült, ez volt a vb egyik leggőlgazdagabb mérkőzése, ahogy az előadás is az egyik legvonzóbb az idei kínálatból. Én inkább a második részben érzem a szellemet és műzsát ma-

gamhoz közelebb, de lehet, hogy csak akkorra ért az üzenet a hátsó sorokig. Mindig probléma lehet a Szabadtéri alkalmával, hogy hogyan juttassák el a darabot egyáltalán fizikailag a nézőig. Én itt a szagokra, illatokra, a miliőre is gondolok. S hogyan lehet millióról beszélni egy többezres közönség esetén? Ezt ezúttal az említett táncosok nézőtérre rohanásával oldhatták meg, és persze a néző tehette meg azt a „szívességet”, hogy hozott magával távcsövet. S azzal is meg kell alkudnunk – gondolom –, hogy a Szabadtéri közös vállalkozás arra, hogy ennyi ember egy időben egy helyen nézzen egy műsort, ami világhírre „ad okot”. Azonban én egyre inkább úgy érzem, hogy ezek a vállalkozások néha kudarcra vannak ítélve. Hogyan éljem át az előadást, ha csupán a hideg szél és a rengeteg ember pusmogása jut el az érzékszerveimig, míg apró emberkék valahol távol mozognak a színpadon?! Persze ott a zene, mint gyógyír, jó esetben. És általában ez ment meg.

Nagy tömeg – nagy élmény szlogenemmel vigasztalódva nézem tovább az előadást, és raktározom a fejemben a képeket és jelenekeket. Világszínvonal, művészet, sós perccé és pokróc, jövőre is.

Balázs Marietta
fotó: Veréb Simon

Egy operett a korokon át

Állítólag nincs olyan perc, hogy a világon valahol fel ne csendülne a Csárdáskirálynő valamely népszerű dallama. Sokan talán úgy vannak ezzel, hogy dúdolgatják az ismerős dallamokat, együtt énekelik a népszerű szövegeket, mégsem tudják, hogy most éppen ebből a nagyszerű és minden nemzedéket meghódító operettből idéznek.

Az operett megálmodója Kálmán Imre, aki az első világháború kezdetén írta meg – akkor még nem sejtette, mennyire nagysikerű – darabját. A mű nagyon nehezen, sok balszerencsével kísérten jutott el a premierig. Kalandos életútját nem is *Csárdáskirálynő*, hanem *Éljen a szerelem!* címmel kezdte meg. A premier napját 13-ára tűzte ki a bécsi Johann Strauss Theater, figyelmen kívül hagyva Kálmán mindennemű tiltakozását, aki magában már elkönnyvelte, hogy ez egy szerencsétlen nap lesz. Majd úgy nézett ki, a balszerencse kegyes lesz Kálmánhoz és elkerüli őket, végül sajnos azonban igaz lett a 13-a szerencsétlen voltát illetően, hiszen az egyik szereplője a bemutató előtt teljesen elvesztette a hangját. Emiatt az előadás időpontját áttették 17-ére, bár a szerző meg volt róla győződve, hogy a darab csúfos kudarcot fog vallani, hiszen nem elég a 13-a, ráadásul premiert elhalasztani szintén balszerencsét jelent. Kálmánnak végül nem lett igazza, a *Csárdáskirálynő* elsöprő sikert aratott nem csak itthon, hanem szerte a világon – Amerikában, Oroszországban is. Azt hiszem, az operett akár hungarikumnak is mondható. Túlélt világháborúkat, lesújtó kritikákat és magasztaló dicséreteket, rengeteg újrajtszást, tehetséges és kevésbé nagyszerű szereposztásokat, átforgatást és átírást, de lényegében ugyanaz maradt, amilyenek Kálmán megálmodta. Ha emberi léptékekkel mérnénk a korát, mondhat-

nám, hogy a dédnagymamám lehetne, és az ennek járó tiszteletet érdemli meg.

A téma nagyon emberközelí, hiszen a szegény, ámde tehetséges pesti énekesnő és az elkényeztetett, gazdag bécsi ifjú fájdalmas és hazugságokkal teli szerelmét mutatja be – amely később szerencsésen beteljesedik, és természetesen nem marad el a happy end. A történet tele van erotikával, flörttel, pezsgéssel, szerelemmel; igazi lelket vidító darab.

A Szegedi Szabadtéri Játékokon már tavaly is nagy sikerrel szerepelt az előadás, amelyet a formabontó rendezéseiről híres Alföldi Róbert vitt színpadra. Már önmagában a szereplőgárda is garantálhatta a sikert, hiszen olyan nevek mutatkoztak meg a Szabadtéri sokat próbált deszkáin, mint – a címszerepben – Rálik Szilvia, vagy Hernádi Judit és Bodrogi Gyula, Stohl András vagy éppen Gregor József.

Ilyen színészek mellett egyébként nem csoda, hogy az előadás megerőltette a visszajátszást is, hiszen óriási alakításokat láthatott a nagyjérdemű. Bár Rálik Szilvia még nem annyira ismert színésznő – én például inkább énekesnőként hallottam róla –, úgy gondolom, hatalmas alakítást nyújtott Vereckey Szilviaként. Ha voltak is kisebb bakik, a művésznő hangja feledtette az apró hibákat. A megálmodott és sikeresen megvalósított exkluzív jelmezek pedig olyan belépőt biztosítottak számára, hogy amikor pá-

A megunthatatlan Csárdáskirálynő

vatollakba burkolózva megjelent a lépcsősor tetején, szemem-szám táva maradt. Stohl András szokásos formáját hozta; dőltünk a nevetéstől egy-egy mondata után, olyan vidám és vicces taglejtésekkel és mimikával kommentálta mondanivalóját. Bodrogi Gyula úgyszintén mindannyiszor megnevette a közönséget az idősebb inas, Miska pincér szerepében. Hernádi fanyar humorával, utánozhatatlan arcjátékával tette teljessé Cecília szerepét, bár a híres „Haj-

mási Péter” az én fülemnek itt-ott kissé hamisan csengett... Gregor azt hiszem, a Hegedűs a háztetőn és a Csárdáskirálynő előadásaival méltó búcsút vett pályája szegedi szakaszától – csak azt sajnálom, hogy nem csak Szegedtől búcsúzik, hanem az egész publikumtól – végképp.

Néhány érdekesség a darabról: összköltségvetése mintegy 60 millió forintra rúgott, ez volt minden idők legdrágább és egyben leglátványosabb szabadtéri produkciója. A jelmezekhez 2000 méter textíliát, 1500 méternyi flittert és több száz pávatollat használtak fel. A színpadon az előadás utolsó perceire két hatalmas medencét alakítottak ki, amelyekbe mintegy 50 köbméter vizet engedtek; ebben lubickolták végig az utolsó perceket a szereplők. A díszlethez 1000 méternyi bársonyt használtak fel.

A Csárdáskirálynő elsöprő sikert aratott és arat a mai napig is, egy igazi nemzeti klasszikus. Szinte már-már kötelező megnézni!

F. Szél Ildikó
fotó: Veréb Simon

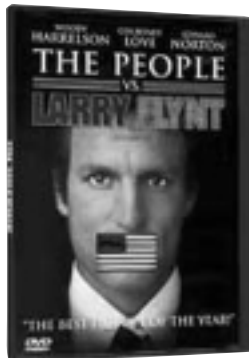

A Távkapcsoló és a könyvjelző, mint a naptej alternatívái

Nyár – filmekben és könyvekben

Így szeptember elején általában cikkek formájában felelevenítjük nyári fesztivális élményeinket, tudósítunk a sörárakról és egyéb finomságokról. Én a nyárról mint könyv- és filmélményről szeretnék beszámolni, emlékezvén a júliusban váltott tizenegynéhány mozijegyemre és néhány könyvbéli számarfültre.

A klasszikus szemkigúvádos vizsgaidőszakom után gondoltam, tovább rontom a szemem, és neki-láttam A 22-es csapdájának Hellertől. Az abszurd, eszeveszett háború és örültjei, akik között az örültség a normális, és ahol az életosztónt elnyomja a katonai parancs demagógiája. A nyár első audiovizuális sokkja Larry Flynt, a provokátor. Késő esti film a Hussler „történelméről” Courtney Love-val megbomlondítva. Felforgató, emlékeztető; a fiatal Edward Norton ügyvéd szerepében idegeskedik. Két csatornaváltás között eszembe jutott egy író, akiről semmit sem tudtam, csak a nevét. Mivel ez így nem lehetett tovább, másnap már a Bajnokok reggelijét olvastam Vonneguttól. A science fiction mágusa már húsz évvel ezelőtt öta ontja magából a könyveket, és utópiakollekciója azóta is bővül. Ez a könyv Dwayne Hoover (kereskedő) és Kilgore Trout (író) szellemi-mentális ámokfutása, miközben az olvasó ismét az örültség határain találja magát. Hoover rájön Trout egyik írásából, hogy ő az egyedüli a világon, aki szabad akaratral rendelkezik, s felismerésében leharapja Trout egyik újpércét. Majd a Filmmúzeumon akadtam a Félálom című filmre. Zene: Presser Gábor, rendezte: Róza János.

A rendszert váltott Magyarország ébredezik, a pesti utcákon leszaggatott vörös csillagot cipelnek, Sztálin-szobor hever a háttérben, a lezúllott ifjak szipóznak. Fiatalok története az új világ kezdetéről. Érdekes körkép az immár történelemmé vált '90-es évekről, amikor már én is tudatomnál voltam, és emlékeztem egy-két momentumra. Történelmi vonalon maradvia itt a Szerencsés Dániel című alkotás 1956-ról. A suhanc Rudolf Péter messze még az Űvegtrigis sikerétől, teljes hajkoronával alakítja a disszidálni szándékozó fiatal. Garas Dezső, Törőcsik Mari, Bodrogi, Kern. Átlátok és belelátok abba, hogy mi zajlott akkor, hogyan érezhettem volna magam azon a vonaton, amelyen az összezsúfolt embertömeg dögögt az jövője felé, miközben még besúgók figyelték őket. Kockáztattak valamit vagy szabadon cselekedhettek? Egyáltalán ki döntött jól: aki ment, vagy aki maradt? Vissza a könyvespolchoz! Paszternak: Zsivago doktor. Mindig tudtam, hogy az író a könyvéért járó irodalmi Nobel-díjat nem vette át. De miről is szól a könyv, amely már a polcon porosodik évek óta? Aki szeretne orosz névrengetegben elveszni és visszalapozgatni az első száz oldal folyamán, itt most meglehet. A kezdeti tortúra után élvezhetővé válik Oroszország történelmi és ideológiai térképe, kalauza. Az elszántan tenni akaró Zsivago mindig az idővel és az ideológiákkal sodródik anélkül, hogy ideje lenne a valódi cselekvésre. Az ember a történelemben él – Paszternak szerint. Széles társadalmi tabló, vagyis egyfajta fapados járat az orosz társadalom megismerésére. Én csak olvastam és szédültem a korokkal, forradalmakkal, és egyre távolabb éreztem magam a nyári szünnet könnyed, pihenő jellegétől. Ha már utazok, elnéztem Izlandra. Film Európa sarkából: A tenger címmel. A határozott névelővel ellátott egyszerűs címe mindig gyanút keltenek bennem. Baltasar Kormakur filmje rendkívül izolált világba vezet, ahol az emberek kezdetben olyan ridegnek és színtelennek, defenzívnek tűnnek, mint környezetük, de persze az érzelmek néha itt is eluralkodnak felettük. A keretes szerkezetű film fokozatosan fókuszál a haluzemet vezető család belső feszültséggel teli kapcsolataira, emberi torzulásaira. Vértörtözés, házasságtörés, túlzó és idegösszeomlás a láthatáron. A szereplők jómódúak, sablonosak és fegyelmeltettek, majd pedig egyszerre robban az összes indulat, harag és gyűlölet. Sort kerítettem még Robert Merle Űvegfal mögött-

tjére. A '68-as diáklázadások és ami mögöttük van. A Félálommal és a Szerencsés Dániellel szemben a könyv szereplői nincsenek a keleti blokk rendszerének elnyomásában, csupán az egyetemi élet nehézségeké. Ideológiáik persze egyazon könyvből és kútforból származnak ugyan, de egyiküket sem fenyegeti valóságos veszedelem. Jelszavak és teóriák nevében való cselekvés jellemzi őket, azonban koncepciótlank, kezdetlegesek, tapasztalanok, szerintem legfeljebb mindannyian anarchisták, akiket ők maguk lenéznek...

Mementó szinten nem hagyhatom ki Woody Allen: Match Point című legújabb, komoly filmjét. Esős London, üzleti negyed, hűtlenség és lélekelemzés, valamint Dosztojevskijről kölcsönözve a Bűn és bűnhődés. Hatalmas siker, ha egy bohém SZTK-keretes neurotikus rendező megkomolyodik. Ezzel szemben a szerintem kiszámítható, vonatott, megszokott történet nem Woody Allen, csak az éveit által követelt költöző állomás. A párkapcsolat témában mindig valami feltáratlant megvillantó rendező ezúttal az opera dallamaira hangolta művét, és számomra így túl szigorúan sikeredett. Direkt módon keretbe foglalván élményeimet, újabb vizsgára készültem, amikor olvastam Hellertől a Valami történet című megerőltető olvasmányt. S nem azért a kegyetlen jelző, mert nem tetszett. Sőt, az egyik legösszintébb

könyv, amit eddig olvastam. Valódi húsbavagó alkotás. Bob Slocum középkorú. És minden, ami ezzel jár. Panaszok, elkeseredés, lehangolt, depressziós, fél a haláltól, gyöttrődik, és ami a legrosszabb, ismétél. Mindent. A felesége iránti gyűlöletet és szerelmet, a sérült, beteg gyermeke iránt érzett undort és féltelmet, a munkahelyi idegrángásait, a nők iránti utolsó,

kétségbeesett vágyakozást. Szinte vártam, hogy újra „rákezdje”... Szabályszerűen éreztem azt a belső féltelmet és szorongást, amely csupán nyomdafesték és papír volt. Közben kitűnő humorral és éleslátással kimondta azokat a mondatokat, amelyekre én is gondoltam.

A teljesség igényével fogalmazván a sorokat az „és sokan mások” kategóriában fel kell sorolnom még: Hrabal: Táncórák idősebbeknek és haladónak, Mailer: Meztelenek és holtak, A rejtély, Woody Allen: Csak az a szex, Hosszú jegyesség, Éjszakai őrség, Gothár Péter: Megáll az idő, Nyughatatlan, Picasso kalandjai, Jan Hrebekj: Kuckók, Fábri Zoltán: Isten hozta, őrnagy úr!, Tarr Béla: Panelkapcsolat, Vodka Lemon, Kurt Vonnegut: Gépzongora, Elveszett jelentés, Kisiklottak...

Balázs Marietta
fotók: internet

Távkapcs

Amikor az ördögi távkapcsoló móresre tanít

Képzelnék csak el, hogy mi történe, ha életünket – akárcsak egy filmet – kényünk-kedvünk szerint irányíthatnánk. A rosszabb részeket egyszerűen átgorhatnánk; a jobb jeleneteket újra és újra átélhetnénk; gyorsíthatnánk, lassíthatnánk az eseményeket és akár meg is állíthatnánk 1-1 boldogabb pillanattal. Ehhez az egészhez pedig nincs is szükségünk másra, mint egy univerzális távkapcsolóra – amivel mindez gombnyomásra megvalósítható –, valamint egy íróra, egy rendezőre, színészekre, egy stábra, és már készen is van Amerika legújabb együgyű vígjátéka.

Michael Newman (Adam Sandler) átlagos, mégis felettebb mozgalmal életet él feleségével, Donnával (Kate Beckinsale) és két gyermekükkel. Rengeteg a munkája, sürgeti a főnöke, a gyerekekkel kirándulni kellene menni, házastársi kötelességeit is teljesíteni kéne, ráadásul egy nemkívánatos családi vacsora is a láthatáron van. És persze mindenhol helyt kell állni. Bár alapvetően boldog, most mégis legszívesebben mindent a pokolba kívánna. Problémái – úgy tűnik – egy csapásra megoldódnak, amikor egy titokzatos feltaláló (Christopher Walken) megajándékozza egy univerzális távkapcsolóval, mellyel életét a menüparancsok és egy-egy gombnyomás segítségével úgy alakíthatja, ahogy csak jólesik. Nincs is más hátra, mint begyorsítani a kutyasétáltatást, lehalkítani a feleség szöszátyár barátnőjét, átugrani minden nemkívánatos családi vacsorát és felesleges veszekedéseket a feleségével. Mindez működik is addig, míg a távkapcsoló át nem veszi az irányítást Michael élete felett, vesztélybe sodorva ezzel a családjával való viszonyát.

A film természetesen nem szenved hiányt a szokásos altáji poénokból és a már megszokott tanulságokból, miszerint nem a pénz és a hírnév számít, hanem a család a legfontosabb, és min-

den embernek jobban oda kellene figyelnie a mindennapok nyújtotta apró örömekre, mert vannak pillanatok, amelyek soha többé nem térnek vissza. Azért meg kell jegyezni, hogy számomra Adam Sandler ironikus nyers karaktere belecsempészett a filmbe egy nagy adag igazí, jóízű kacagató humort, ami mégiscsak „ízletesebbé” tette számomra a filmet, mintha egy Jim Carrey-típusú ripackodást láttam volna.

És ha már Jim Carreynél tartunk, a Távkapcs pont az általa képviselt vígjátéktípus harmadik része lehetne, lezárva ezzel egy olyan trilógiát, amit az „egy átok vagy kívánság miatt egy különleges képességhoz jutás, ezzel maga körül mindent felforgató, és a végén böles konzekvenciákat levonós, idióta poénoktól hemzsegs” filmek képviselnek. Az a különbséggel, hogy a gumiarú nevezett most Adam Sandler személye váltotta fel. Ha valaki mégsem tudná, hogy mely filmekre gondolok pontosan, akkor emlékezzon vissza a „Hanta Boy”-ra, ahol Carrey filmbeli kisfia azt kívánja, hogy állandóan füllentő édesapja bárcsák ne hazudna többé, a kívánság a szülinapi torta elfújásával teljesül, pokol-lá téve ezzel édesapja életét. A „Minden66” című filmben pedig maga az Isten az, aki átruhazza a főhősre a világmindenség irányítását.

Azt hiszem, mindent kitapostak már ebből a témából, amit csak lehetett, bár ki tudja. Elképzelhető, hogy már terve van vége egy olyan sztori, melyben Carrey és Sandler békésen horgásznak egy tóparton, mikor egyszer csak kifognak egy aranyhalat, ami annak fejében, hogy visszaszadják a vízbe, teljesíti három kívánságukat. Én azt hiszem, ebben az esetben a távkapcsolómon található piros kikapcsológomb nyújtotta lehetőséggel fogok élni.

Kovács Katalin

Szívjunk együtt

Dohányozzon, mert ön megérdemli!

Köszönjük, hogy újra egy izzadó tenyerű farmer által leszüretelt dohányt, és a hozzáadott megszámlálhatatlan segédanyagot választotta. Őszinték leszünk: minket nem érdekel, hogy fejlődési sajátosságai, a kíváncsiság, egy csoporthoz való tartozás vagy a kellemesen toroknyalógató, füstös kátrány miatt szeretett-e bele a dohányzásba. A lényeg, hogy mi élvezzük, hogy ön élvezi. Persze ha bármelyik ismerőse már kezd érezni az alig pár tucat komolyabb vagy a több száz egyéb mellékhatást, az nem jó. De nyugodjon meg, ne habozzon jelezni ezt! Nekünk ön sokat számít. Nem akarjuk, hogy meghaljon... Inkább dohányozzon tovább. És íme a gyógy mód, a Tobacco cég csodafegyvere: Mr. Nick Naylor (Aaron Eckhart). Jó, tudom, hogy csak egy jól szituált yuppie, aki mindent, de mindent kidumál. Olyan valaki, aki azért nem árulna az irakiaknak fegyvert, mert a homokot könnyebben tudná eladni. Megnyerő modorával és retorikai sziluetjeivel védelmezi a szegény, szerencsétlen, gyámoltalan, védtelen dohánycégeket. Persze imádja a munkáját, hiszen ki nem szereti azt tenni, ami-ben ő az ász? Csak hát hiába fogadja be a dohányos család keresztpapja (Robert Duvall), hiába vacsorázgat jókat az alkohol és a fegyverhasználatbeli lobbista barátaival, a kislának is meg kell felelnie. Egyre-másra bizonygatnia kell a

választás szabadságának képzetét, a nehéz munkanap után megérdemelten pőfékelő polgárokat oltalmazni vágó, önlegitimizált messzi szervezeteknek. Az emberek nem szeretik, néha rá akarnak lőni, elrabolják vagy nikotintapaszba akarják fojtani, ráadásul mindezt ugyanazzal a tenyérbemészó mosollyal kell fogadnia. Ne felejtse, aki helyesen érvel, annak mindig igaza van. Sajnos mindentudó, transzcendens humánkoordinátor szupercsapat híján az élet mindig a nagyobb pénztárcásnak és dumásnak áll. De mi van akkor, ha egy helyes újságíró (nevezzük, mondjuk, hölgynek) csípőmozgásai közt kiszedi anti-hősünkől színjátéka kulisszatitkait? Ráadásul hogy, hogy nem, egyszer csak megjelenik nyomtatásban...

Nem baj, az igazság győzni fog, még ha vak létére nehezen is találja a helyes irányt. Az emberi szabadságot a dohányzás fanyar humorú pátosz kamaradarabjaként találni pedig több, mint nyerő húzás volt Jason Reitman rendezőnek. A Thank you for smoking igazi incencsemege mindenkinek: humoros, intelligens és rop-

pant szórakoztató. Reméljük, az eddig kisebb munkákban ténykedő direktorcsemete továbbra is ezen a szinten szívat minket. A töménytelen ismert arc láttán nem kérdés, hogy színészei roppantul élvezték a közös munkát. A kockázatokról meg naná, hogy elolvassuk a cigis dobozt, ha már egyszer csak nálunk 19 percenként hal meg egy ember a dohányzás miatt. Na jó, ennyi volt a munka meg a magasatos mondanivaló mára. Mielőtt megnézném, mit ad a tévé, csak egyet kérdeznék: nincs véletlenül tüzed?

Vass Attila
fotó: internet

Sziriana

Az olajmágnások gusztustalan alkui

A jó téma ellenére a figyelemreméltó szereplőgárda mintha elvitte volna a film büdzséjének zömét a forgatókönyv kifejezett kárára. George Clooney, az Ocean's Eleven fenegyerekének színrelépését követően Matt Damon mozivászon való megjelenése eggyel több ok arra, hogy azt higgyük, itt valami gazemberség készül. És valóban, minek is nevezhetnénk azt, amikor a mára cosa nostraként funkcionáló amerikai titkosszolgálat precíziós rakéta kilövésével biztosítja a világhatalom számára megfelelő utódlást egy arab sejkiségben? A háttörténetet egy Kazah olajmező birtoklásáért folytatott vállalati-nagyhatalmi harc adja. Ebbe ágyazódik bele – nem kifejezetten érthető

módon – néhány vendégmunkás személyes sorsának pillanatképe. Ezek az epizódok azonban inkább összezavarják az alig egyórás film cselekményét.

A film nem sok erénye közül az egyik, hogy több jelenettel szemben valóságghűen ábrázolja az olajmágnások gusztustalan hatalmi alkuit. A film csúcspontjában azonban a beépített embert alakító Clooney fehér abrosszal egy Landrover ablakában megállít egy konvojt. Ez még az általános iskolásoknak befér, de ők a Shrek 2-t nézik... Ha 120 perces lenne a film, nem ajánlanám, így is csak a Clooney-és Damon-rajongóknak.

Székelly László

Filmajánló Tigris a hóban

Főszereplők: Roberto Benigni, Jean Reno, Nicoletta Braschi, Tom Waits

Rendezte: Roberto Benigni

Szegedi vetítés: 2006. szept. 28. – október 4.
Bekvárosi mozi Csöke József terem

Az elismert költő és egyetemi tanár, Attilio De Giovanni szenvedélyes és kissé külön ember, aki képes magát letetni a földre a tanítványai előtt, csak hogy jobban érzékeltesse a költészet hatását. Éjszakánként álmaiban mindig ugyanaz a gyönyörű nő jelenik meg, és Attilio senki mást nem akar feleségül, csakis őt. Amikor találkozik álmai hölgyével, Vittoriával, álmai mégsem válnak teljesen valóra. Közeledését az irodalmár Vittoria határozottan visszautasítja.

Egy nap Rómába érkezik Attilio arab származású, de évek óta Párizsban élő költő barátja, Fuad. 2003-at írunk, és az iraki háború már a le-

vegőben lóg, Fuad pedig úgy dönt, hogy viszatér Bagdadba, hogy a bajban honfitársai mellett legyen. Vittoria, aki Fuad költészetéről ír könyvet, elkíséri a költőt Irakba. Attilio nem sokára szörnyű hírt kap költő barátjától: Vittoria súlyosan megsérült az amerikai bombázások alatt, és élet-halál között lebeg. Attilio eget-földet megmozgat, hogy kijusson Irakba. A háború kellős közepébe érkezve gyógyszerrel kell szereznie, hogy szerelme életben maradjon...

Nagy magyar filmrendezők III.

Bacsó Péter

Nagy korok és nagy filmek tanúja

Ha azt mondom, Bacsó Péter, akkor a csak minimális mértékben is a filmhez értő személy egyből rávágja: *A tanú*. Hihetnénk talán, hogy ez Bacsó egyetlen munkája, ám nyilvánvalóan sejtjük, hogy a Színház- és Filmművészeti Főiskola rendezői szakán végzett hallgató későbbi munkássága nem

erre az egy – amúgy remek – műre korlátozódik. Az első filmjét 1963-ban, 35 évesen készítette el, és a *Nyáron egyszerű* címet kapta. Első műveiben még nem látszódott a később számos alkalommal megjelenő szatíra, hiszen mind a *Szerelmes biciklisták* (1965 – Tóth László egyik első főszerepe), mind a *Nyár a hegyen* (1967), mind pedig a *Fejlődés* (1968 – ennek főszereplői Kovács Kati és Horváth Károly, alias Charlie) a fiatalok életével, problémájával, gondolkodásmódjával foglalkozik. És elérkezett 1969, amikor elkészült a Pelikán József nevével fémjelzett alkotás, amely viszont tíz évig a vitrinben hevert, és ad absurdum: csak a párhívek tudták megnézni. 10 év elteltével, a nemzetközi sikerek hatására itthon is vetítették, na nem hivatalos helyeken, hiszen az bonyodalmat okozott volna néhány kevésbé vidám barakkbeli baráti ország vezetésével, ám a különböző ifjúsági táborok és kertmunkák kedvelt kínálata lett a film, *A tanú*. Sokan azt tartják, ha Bacsó Péter egész életműve csak ez a film lenne, már akkor is a magyar film klasszikusai között len-

ne, hiszen annyira közismert, hogy számos szállóige kapott szárnyra eme film kapcsán („A nemzetközi helyzet egyre fokozódik”; „Az élet nem habostorta”).

A *tanú* pedig nemcsak a sikert hozta meg (utólag) a rendező számára, de elindult a szatirikus korszaka is, amelyet olyan filmek fémjeleznek, mint a *Titánia, Titánia, avagy a dublőrök éjszakája* (1988), korábban a *Forró vizet a kopaszra* (1972), vagy az *Ereszd el a szakállamat* (1973). Ezek a filmek azonban nem arattak akkora sikert, mint a Kállai Ferenc főszereplésével készült *A tanú*. Itt meg kell jegyezni, Bacsó 1994-ben elkészítette a film második részét is többek között Cserhalmi György szereplésével (természetesen Kállai mellett), ám ez már korántsem lett olyan klasszikus, mint a 25 évvel azelőtti mű.

Bacsó Péter második legismertebb műve (amelyben egyébként szintén felbukkan Bátya elvtárs, azaz Both Béla) a *Te rongyos élet* (1983), valamint még nagyobb visszhangot kiváltó alkotása volt a *Sztálin menyasszonya* (1990). Bacsó egyébként még jelenleg is aktív, nem törte meg a rendszerváltás, mint sok más rendezőt. A legutóbbi alkotásai közül érdemes megemlíteni a *Hamvadó cigarettavéget* (2001), amely Karády Katalin életének egy háborús szeletét mutatja be. Legutóbbi filmje pedig egy kellemes vigjáték: *De kik azok a Lumnitzer nőcérek?* (2006).

A tanú

Bacsó munkásságában a szatíra mögött mindig meglapul a szomorú, tragikus emberi sors, az ember „veresége” a történelem árjával szemben. Hogy időnként, önmagán felülemelkedve mégis olykor győztesen lép elő ez a személy, az arra jó, hogy mi, nézők ne veszítsük el hitünket, és ne sokkolva, hanem legalább fanyarul mosolyogva jöjünk ki a moziból, vagy álljunk fel a tévé elől. Fanyalogva, mintha citromba harapunk volna; elnézést, magyar narancsba.

Boros Tamás
fotók: internet

Filmajánló

Egy bolond százat csinál

Főszereplők: Gáspár Sándor, Oroszlán Szonja, Ullmann Mónika, Szabó Győző
Rendezte: Gyöngyössi Bence
Szegedi vetítés: 2006. szept. 28. – október 4. *Belvárosi mozi Zsigmond Vilmos terem*

László Dömötör elvált anyakönyvvezetőnek születésnapja van. Elszántan próbál új életet kezdeni, új szerelemre találni. Kati lenne számára az igazi, aki a hétvégi esküvőkön versmondó lányként dolgozik mellette. Aznap, amikor Dömötörtől elköbözött volt felesége a kis Suzukit, rászakad a világ, kirúgja főnöke is, leépítésre hivatkozva.

Dömötör összepakol, ám mielőtt végleg elhagyná a boldogtalanító igenek színterét, a portás televízióján megpillant egy tudósítást Lázár Norberttől, aki megszólalásig rá hasonlít, és feltörekvő, a szürkegazdaságban tevékenykedő újjazdag. Meg nem erősített hírek szerint odaveszett Afrikában.

Dömötörnek szerencséjére van egy életvidám barátja, Béci, a nőbolond fagyis. El is mennek egy bárba felejtetni a csapásokat, megünnepelni Dömötör születésnapját. Itt azonban felismerik, mint Lázár Norbit, és elkezdődik egy örült kavalkád...

Volver

Főszereplők: Penélope Cruz, Carmen Maura, Lola Duenas, Blanca Portillo
Rendezte: Pedro Almodóvar
Szegedi vetítés: 2006. szept. 28. – október 4. *Belvárosi mozi Balázs Béla terem*

Madrid, napjaink. Raimunda egy fiatal, keményen dolgozó és igen vonzó édesanya, aki munkanélküli férjével neveli serdülőkorban lévő lányukat. A család anyagi helyzete nagyon ingatag, így Raimunda kénytelen több műszakban is munkát vállalni. Nagyon erős nő, egy született harcos, ugyanakkor érzelmileg nagyon is törékeny. Gyermekekora óta egy rettenetes titkot őrizget.

Nővére, Sole viszont igen féltünk nő, aki egy illegális (nem bejelentett) fodrászszalonban keresi kenyerét. A férje faképnél hagyta és lelépett az egyik ügyfelével. Sole azóta egyedül él.

Paula, a nagynéni egy La Mancha-i kisvárosban él, a család szülővárosában. A falun rendszeresen végigsöpör a keleti szél, mely többek között az itt regisztrált magas elmezavar egyik kiváltó oka. Ez az átkozott szél a felelős a területet minden nyáron sújtó tüzekért, melyek egyikében Raimunda és Sole szülei életüket vesztették.

Egy tavaszi vasárnapon Sole felhívja Raimundát, hogy tájékoztassa őt Paula néni-kékjűk haláláról. Raimunda nagyon szerette néni-kékjűt, mégsem tud ott lenni a temetésen, ugyanis perccel a telefonhívás előtt, munkájából érkező holtan találta férjét a konyha padlóján egy késsel a mellkasában. Lánya bevallja, hogy ő végzett vele, mert részegen szexuálisan zaklatta őt...

axelero
internet

A MATÁV CSOPORT TAGJA

Magyarország az egész világ előtt

1998 után idén nyáron augusztus 17-20. között ismét Szeged városa adott otthont a kajak-kenu világbajnokságnak. A remek szervezés, a kiváló helyszín és nem kis részben a sportszerető és lelkes közönség mellett az időjárásra sem lehetett panasz, így minden adott volt kajakosaink és kenusaink számára a jó eredmény eléréséhez. Nem is kellett csalódnunk...

Életemben először arra az elhatározásra jutottam, hogy kipróbálom a kajakozást, a vízi sportok egyik legszebb válfaját. Az első csapások után megtapasztalhattam, milyen is valójában belülről ez a sportág, melyben a magyar versenyzők oly' sok dicsőséget szereztek már hazánknak. Hiszen kívülről, laikusként figyelve ezt a sportot talán el sem tudjuk képzelni, mennyi munka, erőfeszítés, kitartás kell ahhoz, hogy ezek a nagyszerű eredmények megszülethessenek. A finálék során, amikor a magyar kajakosok és ugyanígy a kenusok egymás után lápátolják össze a szebbnél szebb érmeiket, olyan könnyűnek és egyszerűnek tűnik minden. Pedig itt sem adják könnyen az érmeiket.

Abban, hogy végül kipróbáltam a kajakozást, nagy szerepe volt a nemrég itt, Szegeden megrendezett kajak-kenu világvérseny nagyszerű hazai eredményeinek és egyáltalán annak, hogy – többek között a kézilabda és a vízipóló mellett – ezen a téren is mennyire sikeresek a magyar sportolók. Bár a legutóbbi vb-ken is ragyogóan szerepeltek a micink (2002-Sevilla: 6 arany, 1 ezüst, 4 bronz; 2003-Gainsville: 10 arany, 1 ezüst, 3 bronz; 2005-Zágráb: 6 arany, 3 ezüst és ugyanennyi bronz), most minden eddiginél több került a legfényesebb medálból sportolóink nyakába (szám szerint tizenkettő). Az ezüst- és bronzérmekről nem is beszélve...

Hagyományosan idén is a belvárostól és immár az M5-ös autópályától is csak néhány kilométerre lévő Maty-éren került sor a megméretésekre augusztus 17-től négy napon keresztül. Az első napon, csütörtökön a 27 versenyszám közül az 500 és 1000 méteres előfutamokra, másnap pedig az elődöntőkre került sor ugyanezekre a távokon. A várakozásoknak megfelelően nem is okoztak gondot versenyzőinknek az első próbatételek: reménykedve várhatta a szép számú közönség a döntőket. Az igazi izgalom szombaton délután kezdődött, hiszen ekkor zajlottak le az 1000 méteres döntők valamennyi kajak és kenu számban. Első lett Benedek Dalma kajakban, a Kolonics Gábor-Kozmann Gábor páros kenuban, a Kucsera-Kammerer duó kajakban, szintén a kajakosok között a Kovács-Janic kettős, illetve a kajak négyesek mezőnyében mindkét női és férfi csapatunk a dobogó legfelső fokára állhatott. A szombati nap természete tehát csak aranyérmekből hatot tett ki.

Vasárnap tovább folytatódott az éremeső. Igaz, kenuban már több magyar arany nem született, valamint férfiversenyzőink sem gyűjtöttek már többet a legfényesebb éremből, a nők viszont ekkor – folytatva az előző napi produkciót – olyan hihetetlen teljesítményt nyújtottak 500-on és délután 200-on, amelyet nem minden nap lát a világ: az összes számban az első helyen végeztek!

35. Síkvízi Kajak-Kenu Világbajnokság, Szeged

- ♦ Benedek Dalma, K-1, 500 m
- ♦ Janic Natasa – Kovács Katalin, K-2, 500 m
- ♦ Fazekas Krisztina – Paksy Tímea – Janic – Kovács, K-4, 500 m
- ♦ Paksy, K-1, 200 m
- ♦ Kovács – Janic, K-2, 200 m
- ♦ Paksy – Patyi Melinda – Janic – Kovács, K-4, 200 m

Ezzel a nappal együttvéve tehát tizenkét-szer játszották el a magyar himnuszt, ebből kilenceszer a nők lettek az elsők, de ezüstből is kettőt, illetve bronzból négy érmet szereztek. Így az összesített éremtáblázaton az első lett Magyarország 18 éremmel, megelőzve Németországot (15) és Oroszországot (6). Külön érdekesség, hogy Kovács Kati és Janic Natasa párosban és négyesben együttvéve hatszor (!) utasította maga mögé a mezőnyt.

Ez a fantasztikus eredmény minden várakozást felülmúlt, hiszen a szövetségi kapitány, Angyal Zoltán is „csak” 6-8 elsőségre számított, de biztosan nem volt csalódott amiatt, hogy ezúttal nem jól tippelt.

S hogy a helyszínről se feledkezzünk meg: Szeged és a Maty-ér remek otthonául szolgált a világbajnokságnak, az esemény szervezői és a tv-s szakemberek is jelesre vizsgáztak, hiszen a javarészt élő adások sikeréhez a magyar diadalokon túl az is hozzájárult, hogy a legmodernebb televíziós technika révén a – drótkötélpályán, illetve sínrendszeren mozgó – kamerák testközelbe hozták a versenyzőket, akik a futamok után a helyszíni stúdióban számolhattak be sikeres fázisokról. Az Eurosport és a ZDF közvetítései pedig Európa-szerte népszerűsítették a sportágot és ismertté tették tehetséges magyar sportolóinkat. A nézettség pedig felülmulta még a budapesti úszó eb mértékét is!

S nem utolsó sorban meg kell említeni a közönséget, amely végig lelkesen és sportszerűen buzdította kedvenceit, legyenek ők bármelyik nemzet képviselői, s így a többeszes tömeg és természetesen a sportolók igazi ünneppé varázsolták ezt az eseményt.

Mit is lehet ezen nagyszerű négy nap után mondani? Talán csak annyit: várjuk a hasonlóan sikeres folytatást Pekingben, az olimpián!

„Szeretem a sportot, szurkolni is szeretek”

A vb-re kíváncsi volt a SZTE TTK címzetes egyetemi docense, Dr. Csatári Bálint is, aki családjával látogatott el a Maty-érré.

– *Hogy tetszett Önnek a világbajnokság?*

– Voltam már máskor is a Maty-éren versenyen, nem sokkal azután, amikor megnyílt, de ennek a vb-nek a hangulatához az én éffélélményeim közül semmi sem hasonlítható. Gyors, elegáns terelés a parkolóba, kellemes séta, mosolygós és jó hangulatú emberek között a versenyhelyszínre, udvarias és szívélyes rendezők, hihetetlenül készséges és jó kiszolgálás a tribün alatti büfében. A választék: többféle meleg étel és hideg sör. Mindenki latolgat, ugyan hány arany lesz? S amikor egy-két középfutam után elkezdődött az 1000 méteres klasszikus verseny soha nem feledhető délutánja, akkor már mindenki csak azt láthatta, érezhette, hogy kiváló sportolóink tudásuk legjavát adják. Általában olyan meggyőző fölényrel értek a 200 méterhez, hogy onnan már a lelkes hangorkán is vitte őket befelé. Lehet, hogy szentimentális, amit mondok, de ők igazán akartak bennünket büszke, nyertes és boldog magyar szurkolóvá tenni. S ez sikerült is.

– *Mi az, ami különösen kellemes emlék marad az Ön számára?*

– Talán a legkedvesebb az volt, mikor az egyik egyetemi tanár barátomat láttam a csaknem megtelt lelátó kémlelni. Intettem neki, összehúzódnak, van még hely neki is. Intett, hogy kettő kellene. Egyébként fent ültünk a kakasülön. Jelezttem, kettő is lesz.

Mire percekben belül megjelent 80 éves, botalt érkező Édesanyjával, aki bemutatkozás után elmondta: a sportolók az evezőkkel és a vízzel, ő pedig az évekkel küzd. Azért jött, mert szereti a fiatalokat, és fel akar „töltődni”. Azonnal hat aranyat tippelt. Majd természetesen minden esedékes magyar győzelem előtt ő is felállt 250 méternél, előbb gondosan letette a botját, majd tapsolva szurkolt. S a végén boldogan nyugtázta: érdemes volt kijönni, megvan a hat!!! A dolog pikantériája, hogy a helyi műsorközlő – izgalomban persze – egyszer tévesen mondta be a számot, eggyel kevesebbet mondott.

– *Eljár-e hasonló sportrendezvényekre?*

– Hogy egy régi vetélkedős válasszal éljek: nem jellemző. Szeretem a sportot, szurkolni is szeretek, de igazán „eljárni” csak hasonlóra érdemes, mint a Maty-éri vb volt.

Összeállította: Kovács Andor

Sikeres hagyományteremtés a sportszerűségért

Gálameccsen emlékeztünk Pál Imrére

Második alkalommal került megrendezésre több szegedi civil szervezet (*Futurope Egyesület, Ages Quod Agis Kft., Főiskolások a Szegedi Univerzitasban Alapítvány, Hálózat a Szabad Információért Alapítvány, SZTE Polgáriért Alapítvány, Bekedere Meridionale Alapítvány, Szegedi Egészségügyi Felsőoktatás*

Hallgatói Egyesület, Dél-alföldi HEUrégio Pont Egyesület és az SZTE Sportközpont), valamint hét médium (*Bekedere Meridionale, Bölcső, Egyetem, Hökkentő, Pulzus, Tű, TiszapART Tv*) támogatásával a hagyományteremtő cél-életre hívott Pál

Imre Fair-play Díj. A díjjal az idén is az SZTE hallgatói jutalmazták a JATE-Első Beton Kispályás Labdarúgó Bajnokság legsportszerűbb csapatát. A megtisztelő címet és a vele járó ötvenezer forintos pénzjutalmat az F ligában játszó **Egészségügyi Főiskolai Kar (EFK)** kapta meg. A hagyományteremtés tehát sikerült, nemcsak a szavazás sikeressége, hanem a megrendezett gálamezőzés tekintetében is, hiszen a Hökkentő egykori munkatársa, a kiemelkedő emberi tulajdonságokkal rendelkező Pál Imre emlékére hangulatos meccset játszott a Hökkentő csapata az EFK együttesével.

Dormány Gábor és Horváth Levente, a JATE Bajnokság két főszervezője kérdéseinkre kifejtette: jó látni, hogy a fair-play kezdeményezés nem hal el, sőt egyre inkább komolyan veszik a csapatok. Az egész bajnokságra vonatkozik ez a megállapítás, hiszen alig van igény játékevezetők hívására, ami a sportszerűség jelenlétét mutatja.

Bogdán Péter, az EFK csapatának kapitánya elmondta: „Hallottunk a díjról, nagyon

jó ötletnek tartottuk a kezdeményezést, hogy nem csak a jókat, hanem a sportszerűeket is díjazzák. Mi mindig megpróbálunk sportszerűen játszani, az ellenfelet nem sérteni. A FIFA is díjazza – mint tudjuk – a fair-play csapatokat, amelyeknek különböző előnyöket (pl. kupaindulási jogot, biztosítást, így mi is nagy megtiszteltetésnek éreztük, hogy elnyertük ezt a díjat, amelyet a hosszú, de türelemmel viselt súlyos betegségben elhunyt Pál Imréről neveztek el.

Karunk kiemelten fontosnak tartja, hogy minél több hallgatót tudjon megmozgatni. Ebben partner a főigazgató és a kari HÖK-vezetőség, akik támogatták a nevezésünket. A HÖK elvárása a tisztes helytállás volt a sportszerűség előterbe helyezésével. Ezért is megtiszteltetés nekünk a fair-play díj, mert ez azt jelenti, hogy megfele-

tünk a belénk vetett bizalomnak. Tanáraink és hallgatótársaink is büszkévé válnak ránk, mert igen sportszerű bajnokságban bizonyultunk a leg-tisztábban játszó csapatnak. Itt szeretnék köszönetet mondani minden ránk szavazó egyetemi polgárnak, különösen a szurkolóinknak, főleg a lányoknak.

A kétszer tizenöt perces, barátságos hangulatú mérkőzésre a vizsgaidőszak végén került sor, ám a vizsgaidőszakban megfáradt játékosok kitétek magukért: tetszetős helyzetekkel és látványos egyéni megmozdulásokkal szórakoztatták a lelkes szurkolókat. A rendkívül sportszerű találkozó végül a Hökkentő csapata győzedelmeskedett, ám a délutánon mindenki gazdagodott egy kellemes emlékekkel.

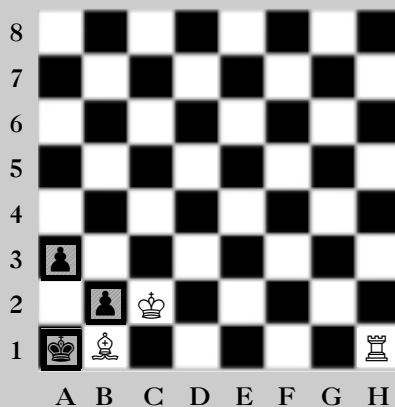
Hökkentő – EFK: 4 – 3

Gólszerzők: *Szuperák Attila 2, Bíró Csaba, Jancsák Csaba* ill. *Jana Róbert 2, Balog Kálmán.*

Kép és szöveg: Huszka János

Sakkfeladvány

Hökkentő pontverseny

A megfejtéseket a sakk@lezerszalon.hu címre várjuk!

E havi feladványunk a következő:

Világos indul és három lépésben mattol.

Figurák:

Világos: Kc2, bástya h1, futó b1

Sötét: Ka1, gyalogok: a3, b2

Beküldési határidő: október 9.

A helyes megfejtők vagy a megfejtéshez legközelebb állók között Hökkentő pólókat sorsolunk ki.

Előző rejtvényünk megfejtéséért

Hökkentő pólót nyert

Sándor Ervin

(Átvehető szerkesztőségünkben 10-14-ig)

Gratulálunk!

A feladványt Dupsky László készítette.

☺ oktatás délelőtt és hétvégén is

☺ diák- és csoportkedvezmény

☺ számítógépes gyakorlás

☺ részletfizetés, tankönyv

☺ rugalmas órarend

Tanfolyamaink kéthetente indulnak.

Szeged, Tisza Lajos krt. 62.

(a Konzervatóriummal szemben, a Fogászati Klinika mellett)

Tel.: 62/424-025

Ha unod az anyósülést...

Modern mítoszok

Nandi medve

Duba, kerit, chimisit, kikambanywe, vere, sabrookos. Csak pár elnevezés, amelyekkel a nandi medvét illetik. Ez a medvére és hiénára egyaránt emlékeztető élőlény legelőször egy kelet-afrikai bennszülött törzs énekében fordult elő. A legenda szerint a lény képes felgyenesedve járni, és az Elgon-hegy közelében él.

Az európaiak csak a 20. század elején figyeltek fel a bennszülöttek által oly gyakran emlegetett állatra, előtte nem találták furcsának, hogy Afrikában is élhet medve. Innentől kezdve azonban több expedíciót is szerveztek, melyeknek legfontosabb célkitűzésük még nem a nandi medve létezésére vonatkozó bizonyítékok összegyűjtése volt, hanem a helyi élővilág tanulmányozása.

Hamarosan két Kenya-kutató is látáni vélte a titokzatos állatot. Braithwaite és Archer egy medvéhez hasonlóan mozgó, barna bundájú, 130-140 centiméter magas élőlényre lett figyelmes. Beszámolóik szerint először azt gondolták, hogy egy nőstény oroszlánnal van dolguk, de miután alaposabban szemügyre vették az állatot, úgy találták, hogy az nem lehet oroszlán, hiszen hosszabb az orra.

Ezután egyre több szemtanú akadt, és az expedíciók is gyakoribbá váltak. 1905-ben Geoffrey Williams is találkozott nandi medvével Mataye közelében, s feljegyzéseiben olvasható, hogy kb. 150 centiméter magasnak tűpelt a tőle 30 méter távolságban ülő állatot.

Schindler volt az, aki először vehette közelebről szemügyre az élőlény lábnyomát, amely a kutyáéra emlékeztette. A leletek őt újról és hosszú sarokról árulkodtak.

1919-ben helybeli farmerek egy csoportja végleg le akart számolni a titokzatos állattal, hiszen az Cara Buxton birkáira támadt, sőt közülük többet megölt. Érdekes, hogy a birkák húsát nem bántotta, csak az agyukat ette meg. Nem csoda, hogy az állat sokadik elnevezése a

gadett, ami annyit tesz, agyevő. Márpedig a név kötelez. Vagy mégsem? Hiszen később kiderült, hogy a birkákra egy ínycsiklós hiéna támadt rá, ami valamiért ráéhezt az agyvelőre. 1927-ben az a hír járta, hogy a nandi medve elrabolt egy embert. Hutchins kapitány sietett a falubeliek segítségére, de a lábnyomok, amiket talált, még őt is megdöbbentették. Egy olyan állat hagyta ott őket, amelyet még a sokat látott kapitány sem ismert. Ezek szerint a lénynek hosszú karmai vannak. Innentől kezdve egyre inkább csökkent a szemtanúk és az expedíciók száma, bár néha még ma is ad magáról életjelet a nandi medve.

Összesen három hipotézis látott napvilágot az élőlény eredetével kapcsolatban, de egyik sem megalapozott. Mivel a szemtanúk többsége egy medveszerű lényről számolt be, több kutató is arra jutott, hogy az állat a már kipusztult egyetlen afrikai medvefaj, az atlasz medve egyik alfaja. A medve-élet ellen szól azonban az, hogy eddig

még semmilyen medvemaradvány nem került elő Dél-, illetve Kelet-Afrikában, ahol az állatot tbben is látni vélték.

A kutatók egy másik csoportja azon az állásponton van, hogy az élőlény a hiénák családjába tartozik. A kérdés csak az, hogy azok a helyiek, akik jól ismerik a hiénákat, miért beszéltek medveszerű lényről.

A Nandi törzs szerint az állat inkább páviánra hasonlít. Emellett szól például az, hogy a szemtanúk nem egyszer azt mesélték, hogy az állat, amit láttak, két lábon járt. Ráadásul valóban éltek korábban hatalmas őspáviánok ezen a vidéken, maradványaikat nemrég találták meg a kutatók.

Gondolatok a születésről

A XXI. században már alig gondolkozik az ember, nincs ideje. Felkel, dolgozik, egy kevés családi élet jut az estére és el is telt egy nap. Így megy ez napról-napra, évről-évre, mígnem észrevesszük, hogy eljárt felettünk az idő. Azért néha egy-egy nyugalmasabb napon vagy az autóbuzson elgondolkodunk. Én az autóban tettem mindezt. Elgondolkodtam. A fejemben számos gondolat kavargott, az egyiket követte a másik, a végkifejlet pedig a Születés volt.

A Születés. A Születésünk pillanata a fogantatásunk, amely egy csodával ér fel. Két sejt egyégye olvad... S hónapok múlva egy újabb csoda valósul meg: megszületünk.

Számos orvos foglalkozott ezzel a kérdéssel, vajon mikor születik meg az ember, s mit is jelent pontosan a Születés? Úgy vélték, életünk a fogantatáskor kezdődik. Attól a pillanattól fogva minden körülöttünk forog, minden értünk van, mi vagyunk a világ kellős közepe.

A magzat születése pillanata előtt úgy érezheti, hogy ha bent marad az eddig oltalmat adó méhben – ahol fogytán a tápanyag, a hely és az oxigén –, akkor meghalhat. De a méhen kívüli ismeretlenben is „talán” meghalhat. Olyan, mintha nem lenne kiút... Minden változik, minden mássá válik, s a magzat bekerül ebbe az örült világba, ahol érez, lélegzik, tapasztal, majd meghal. Születés és halál. Ugyanaz.

Feldmár András szerint „a görögök többet tudtak arról, hogy milyen egy emberi lénynek lenni, mint mi tudunk ma. Nagyon sokat már elfelejtettünk. Tehát én azt mondanám, hogy visszafelé megyünk, nem fejlődünk. Technikai dolgokban fejlődünk, de emberi dolgokban elfelejtjük már azt, amit tudtunk. Semmi új nincs a nap alatt”.

Az életünk ajándék. Ajándék minden napja. Ezért fontos, hogy mit és hogyan teszünk nap mint nap. Lehetünk boldogok, kiegyensúlyozottak. Lehetünk boldogtalanok, elégedetlenek. Lehetünk szabadok és függők. Függhetünk egy barátunktól, párunktól vagy élvezeti cikkektől, de egyben szabadok is lehetünk. Feldmár a következőképpen vélekedik a félelemről, amelyet a szabadságunk elvesztése okozhat:

„Nagyon jó színészek tudunk lenni, de a színészkedés az nem élés. Olyan rövid az életünk, megszületsz, élsz egy kicsit, aztán meghalsz, hát akkor minek színészkedni a közepén. De tényleg. Rettenetesen félünk. Miért? [...] Az ismeretlennek a félelme, és különben az ismeretlen félelme az életfélelem. Az élet ismeretlen. Egyikünk sem tudja, mi történik a következő pillanatban. Tehát ahogy megyünk az életben – az élet, hogyha valóban élünk, rettenetesen veszélyes, mert nem tudjuk, hogy mi fog történni. Szóval az életfélelem annak félelme, amit nem ismerünk, az ismeretlen félelme.”

Tehát félünk az ismeretlentől. Hiszen sohasem tudhatjuk, mit tartogat nekünk az élet. Ahogy Forrest Gump mamája mondaná: „Az élet olyan, mint egy doboz bombon. Az ember nem tudhatja, mit vesz belőle”.

Ahhoz, hogy boldogok legyünk, nem kell más, mint a szabadság. Ne féljünk megtapasztalni a dolgokat, amelyek körülvesznek bennünket! Merjünk kezdeményezni, merjünk belevágni az ismeretlenbe! Hiszen a magzat is az ismeretlent választja a biztos halál helyett: megszületik. Szabad lesz, majd boldog.

Feldmár András egy találó mondatával zárom ezen gondolatmenetet: „Mindennek és mindenkinek el kell múlnia.”

Kovács Szilvia

Rettegij malac, megtömlök...

November 14.

Figyeld a plakátokat!

PartyPonty.hu

Koszorúslányok

Az ártó szellemek megtévesztői

Kétféle ember létezik. Az egyik meghittebbnek tartja, ha szűk családi körben, mindenfajta felhajtás nélkül mondja ki a boldogító ígert párjának, míg egyesek mindenkivel meg akarják osztani életük legszebb, vagy olykor legszebbnek vélt napját. A készülődés sokszor már hónapokkal vagy akár évekkel a nagy nap előtt megkezdődik. Ki kell választani a megfelelő helyszínt, a ruhákat, a menüt, na és az sem mindegy, hogy ki húzza a talpalávalót. A későbbi sértődéseket elkerülvén álmatlan éjszakákat okozhat a vendéglista összeállítása. A barátnök, lányrokonok ráadásul izgatottan várják, hogy végre koszorúslányokként tündökölhessenek a menyasszony mellett.

A nyoszolyólányok a házasságkötés szokáskörének leány tisztségviselői, s maga az elnevezés a nászoló lány szóból ered. Legfontosabb feladatuk, hogy megvédjék a menyasszonyt, illetve segítséget nyújtsanak neki. Az egyik legenda szerint ugyanis a koszorúslányoknak azért kell egyforma ruhába bújniuk, hogy megtéveszték a gonosz, ártó szellemeket, akik a menyasszonyra törnek. Kétszer is érdemes tehát átgondolni, mielőtt ígert mondunk a felkérésre. A másik változat ennél jóval megnyugtatóbb. A koszorúslányok eszerint azért viselnek egyforma ruhát, hogy egyenlő esélyük legyen. Korábban ugyanis a nyoszolyólányok a menyasszony lakhelyéről származó hajadonok voltak, s az esküvő lehetőségét teremtett számukra, hogy férjet találjanak maguknak.

A koszorúslányok feladatai azonban nem merülnek ki ennyiben. Ők kísérik és vezetik a menyasszonyt a pap vagy az anyakönyvvezető elé. Az idősebb lányok előtte, míg a kislányok mögötte vonulnak, s utóbbiak, ha szükséges, a fátlyat vagy az uszályt is fogják. A ceremónia végeztével a sorrend megváltozik. A kicsik a menyasszonyt megelőzve a templom elé sietnek, s az ifjú párra virágszirmokat szórnak. Ezután következik a menyasszonyi csokor eldobása, amiért olykor kemény harc folyik a

hajadon lányok körében. A nap további részében a lányok feladata az, hogy segítsék átöltöztetni a menyasszonyt az újasszony ruhájába, és igyekezzenek minél inkább a kedvében járni. A lakodalmom közben akár ők is átöltözhetnek, de ekkor is ügyelni kell arra, hogy hasonló ruhába bújjanak. A lányok többsége általában nem öltözik át, ugyanis szeretné minél tovább viselni a korábban hön áhított ruhát. Hiszen az esküvőt nagy készülődés előzi meg.

A kislányok habos-babos hercegnőruháról álmodoznak, míg az idősebbeknek visszafogottabb elképzelésük van a koszorúslányruhát illetően. A megfelelő öltözék kiválasztásánál a legfontosabb, hogy harmonizáljon az ifjú pár ruhájával. Nem feltétlenül kell rózsaszínnak lennie, ahogyan azt sokan gondolják, manapság már az is gyakori, hogy különböző minták díszítik. Vigyázni kell arra is, hogy visszafogottabb legyen, mint a menyasszonyé, hiszen nem illik elvonni a figyelmet a nap legfontosabb szereplőjéről. Fátlyat még véletlenül sem viselhetnek a koszorúslányok, de egy fejdísz vagy virágokkal díszített hajpánt természetesen megengedett. Bokrétát is tarthatnak a kezükben, de annak szerényebbnek kell lennie a menyasszonyi csokornál.

Régebben a nyoszolyólányok feladata volt a szerelmes ifjú pár hálósobájának feldíszítése, hogy a nászéjszaka minél kellemesebben teljen. Virágszirmokkal borították be az ágyat, feldíszítették az ablakokat, ajtókat.

A koszorúslányok feladatai országonként is változhatnak. Míg hazánkban általában a menyasszony vagy a vőlegény rokonait kéri fel, addig az Egyesült Államokban a lányok többnyire a menyasszony barátinói közül kerülnek ki, s a nászágy helyett a lakodalmról távozó ifjú pár autóját díszítik fel.

Fenyvesi Gréti
fotók: internet

Jóslás I.

Realitás vagy naivitás

Már az ősi kultúrában élő embereket is érdekelte a jövő. Tehát a jóseljárásokat már akár több ezer éve is alkalmazták. Az ősi Egyiptomból származtatják a tarotkártyát illetve annak elődjét. A számmisztikát Pitagorasz kezdte fejtegetni, ő adott a számoknak jelentést. Ez a mai „modern” számmisztika elődje volt. A középkorban már a vásárokon megjelenő jövendőmondók tették ezt az addig rejtett műfajt ismertté. Bár az egyház tiltotta, mégis titokban sokan jósoltattak maguknak ekkortájt is.

Rengetegféle jóseljárás létezik: tarotkártya, cigánykártya, asztrológia (nem teljesen csak jóslásra használható), számmisztika, Ji ching, rúnakövek használata, tenyérelemzés stb.

A mai világban szinte reneszánszát éli az ezotéria és mondhatni, divat lett. Ez egyrészt jó, mivel sokan használják és esetleges önismereti eszköz lehetnek a kezükbe, de rengetegen sajnos megtévesztik az embereket és csupán könnyű pénzszerzési lehetőséget látnak benne.

Természetesen ennél jóval több és nagy felelősséget jelent ilyen tudás birtokába kerülni. De a féltudás azonban sokkal ártalmasabbá válhat, mint a nemtudás.

Szerencsére azonban azok az emberek, akik nem elhivatottak és nem értenek hozzá, egy idő után felhagynak eme tevékenységgel.

Bár mint említettem, divat lett jóshoz járni, de még ma is sokan azt hiszik, hogy ha valaki jóshoz vagy jósnőhöz fordul, nem egészen normális vagy csak nagyon hiszékeny.

Sajnos ezt az álláspontot az a rengeteg kóklér váltotta ki, akik szinte mindenhol fel-lelhetők.

Innen származik a negatív hozzáállás, ezért van az, hogy megpróbálják leleplezni és neveltségessé tenni mind a jóslás „tudományát”, mind az azt képviselőket.

Ez néha sikerül, néha nem. A televízióban is sokszor találkozhatunk a témával, miszerint adott ember elmegy egy jósnőhöz és a jövőjéről faggatja, de szerinte hazudozik össze-vissza. De az a kérdés soha nem szokott felmerülni, hogyan kaphatott az adott riportert annyiféle jövendőlést egyetlen kérdésre.

A valódi kérdés az, hogy valóban rejtőzik-e a dolog mögött valami, és ha igen, mi az?

Ez az a kérdés, amit nagyon nehéz megválaszolni, mivel a „hogyan is működik” típusú kérdésre nem tud senki egyértelmű választ adni, olyan természettudományos felfogással és kézzelfogható bizonyítékkal, amit a szkeptikusok látni akarnak. Így maradt tehát a megbélyegzés, a hazugsággal való vádolás és a sárdobálás...

De hogyan rántsuk le a leplet arról, amit nem tudhatunk?

Hiszen aki ezt meg tudná tenni, valószínűleg szintén érintett a témában, tehát ő is jósol. Viszont ebben az esetben már senki nem hisz neki.

Szekerczés Norbert

Kapcsolatban, még is egyedül

Egy újabb szemeszter az egyetemistáknak, egy új év az újságnak, és egy friss szösszenet tőlem. Igaz, ez inkább egy rövid történet.

De akkor vágjunk is bele, mert ahogy egy nagy, bölcs ember mondta, amit öszsze lehet süritni dióhéjba, azt kár oldalakon keresztül esetelni.

Az idei nyár sem telt el minden gond nélkül Kata és Józsi háza táján. Végre eljutottak a gondolatoktól a cselekvésig: elhatározták, hogy összeköltöznek. Meg is beszélték, hogy egy falusi házban laknának, melynek alsó szintjét Kata bátyja és annak felesége, az emeletet pedig ők ketten foglalják el. (Persze van, akinek ez kényelmetlenséget okozna, de ettől most tekintsünk el.) Ezzel eddig semmi gond nincs. Azonban a felső szintet még meg kell csináltatni, mert félkész állapotban van. Tehát Kata és Józsi nagy álmokat szövögetve belevágta a munkába. De Józsinál ez a csoda is (mint eddig mindig) három napig tartott. Egyik derűs pillanatában kinyilvánította legőszintébb érzéseit: ő nem akar összeköltözni senkivel, neki jó egyedül a tanyán, neki ne parancsolgasson senki, egyébként sincs pénze kőművesekre, csempére, bútorokra és egyebek. Ez Katát hideg zuhanyként érte. Ugyanis már minden meg lett beszélve, tervezve. De most se pénz, se boldogság. Nem érti, mi történt, miért hagyta Józsi már megint pácbán? Én próbáltam bátorítani Katát, hogy az ő kis megtakarított pénzéből fejezze be, amit elkezdett. Legfeljebb lesz egy saját házrészre, ahol Józsi továbbra is csak a vendég szerepét tölti be. Logikusan végiggondolva ez a legjobb, amit tehet. Ezzel egyet is értett, és ahogy látom, Katának nem is ez jelentette a fejtörést, hanem a kapcsolatuk. Akármit elterveznek közösen, azt Józsi az utolsó pillanatban nagy erővel ellenzi. De hogy mitől változik meg ilyen szembetűnően a véleménye, az rejtély. Talán valami külső benyomás hatására? Esetleg csak nem tud, vagy nem is akar túllépni a múlton, azokon a fájdalmakon, melyek őt érték az elmúlt

években? Ami azt illeti, Józsi mindig is könnyen befolyásolható volt, és előbb elhitt mindent a barátainak, mint Katának. Egy hat-

éves kapcsolat, és Józsi most kezd igazán kiismerhetlenné válni. Az egyik nap még kedves, szerelmes, majd kicsattan, másnap meg nem lehet hozzászólni, mert „keresztbe lenyel”. Kata pedig maga alatt van, mert minden más

fontosabb Józsinak, mint ő. Pl. az együtt töltött romantikus percek helyett ő inkább önfeláldozó módon a Spanyolországból érkező barátait furikázta haza Szegedre.

Még számos ilyen eset bizonyítja, hogy Józsit egy csöppet sem érdekli

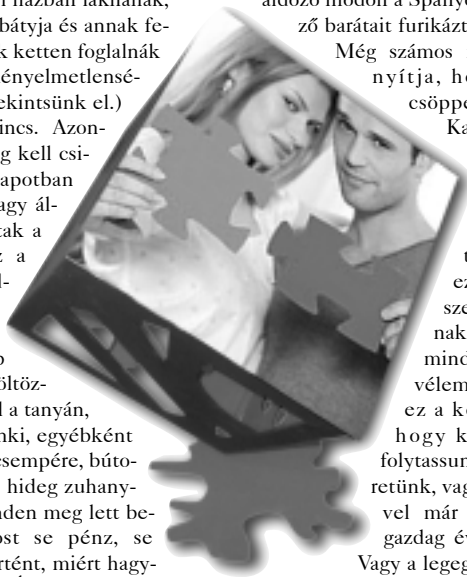
Katával való kapcsolata. Bátorodom kijelenteni, hogy Kata csak púp a hátán. Vajon lehet ez egyértelműen a szerelem elmúlásának a jele? A barátok mindenek előtt, és a véleményük szent. De ez a kötődés megéri, hogy kemény harcot folytassunk azzal, akit szeretünk, vagy legalábbis akit vel már hat örömben gazdag évet eltöltöttünk?

Vagy a legegyszerűbb válasz, hogy Józsi „nem”-et mond minden jónak. Mint aki direkt kerüli a szép dolgokat. Egyszerűen ahogy közeledik a pillanat, kiváltja belőle a dühöt. És nem elég, ha már nem lehet valami jó és szép, ne is legyen szimplán rossz; minél rosszabb, annál jobb. Ilyenkor sérti

vérig a barátinjét, aki semmi rosszat nem tett vagy mondott, egyszerűen csak van. A másik lehetséges megoldás ilyen problémára a tudat alatti befolyásolás.

A férfiak olyan bátran dobálóznak azzal a kijelentéssel, hogy ők irányíthatatlanok, és hogy még mi, nők sem tudjuk őket

holmi bájtallal úgynevezett tévútra vezetni. Ez nagymértékben a férfiak akaratosságából és büszkeségéből következik. Gyakran észre sem veszik, hogy egy-egy haver tréfás monda-

•••••

Holdhoroszkóp

„A Hold a lélek tükré”
(Kathie Kai-Thian)

Szeptember 22.

Újhold – Szűz

Megnyugvás, belátás, az információk feldolgozása célszerű ilyenkor.

Szeptember 30.

Növekvő félhold – Kos

A kezdetek időszaka; ha valamit el szeretnénk kezdeni, akkor azt ilyenkor célszerű megtenni. Ha esetleg valamit el akarsz kezdeni, de nem tudod, hogy miként, most megtervezheted a lépéseket.

Október 7.

Telihold – Bak

Vigyázni kell ilyenkor, mivel a Bak egy elég rideg jegy, ezért a cinizmus, az elidegenedés, a határozatlanság kerül előtérbe. Az érzelmeket ilyenkor nehezebb kimutatni.

Október 14.

Növekvő félhold – Rák

Az érzelmi életben mindenképpen pozitív változás bekövetkeztét jelzi, mivel a Rák jegyűeknek a család és az érzelmek a legfontosabbak, éppen ezért ez az időszak harmonizálja az érzelmi kilengéseket.

Szekerczés Norbert
(abroxo@citromail.hu)

•••••

ta mögött mi áll. Egyszer csak arra lesznek figyelmesekek, hogy gondolatban mindenfélét összekombináltak (holott mi, nők ehhez jobban értünk, és ez tapasztalat!). Ebből egyre több negatív tényezőt tud felállítani az adott döntéssel szemben, és ez valamilyen téren megijeszti, melyre a reakció a hirtelen ellenszenv. Ezért van az, hogy Józsi képes az utolsó pillanatban meggondolni magát.

Az továbbra is függőben marad, hogy Kata ezt miért tűri, egyáltalán: meddig lehet ezt hosszú távon elviselni? És vajon van-e ésszerű megoldás a szakításon kívül? Azt hiszem, ezt célszerű mindenkinek magában megválaszolni.

Börösök Rencsy
fotók: internet

TISZA
PR
TELEVÍZIÓ

Te is benne vagy!

NON-STOP című
ifjúsági műsorunk
Rólad szól!

Hát nem látod?

axelero
internet

Légnozgás	Nagyon nagy	Clint Eastwood filmje (1977)	... Troll (H. Heine) Eric ... (színsz)	Orsot	Operációs rendszer	Abel testvére	Némáságl	...-kér (esd)	Ijed
Wegfejtés (1)									
Mátúra								RIE	
Lajstrom				Berendezés tárgy		Spangol kerekező		Hibázat	
Feltétlen	Vegtelend asitt		Fizetés			Faradt szem		Kozmetikai lánc	
	Wegfejtés (2)		Lehel tévvallozatl					Injekciót ad	
						Túlságosan angolul			Okt
Irászakértő	Betakarítás		cseserü csok		A nap szerelmese rojra Gyomos				
								Tartó	
								Hajlt	
Szovjet katonai ikoszolgálat			Sugár	Tapad				Toalett	
Sitány			Ósleknös a nitolgátlar	Sir				Lány angolul	
				Mag fölbbe juttatása					Szen
Határtalan határt	Védő				... Van Canobi				Kevert órel
	Lejebb				Miatla				
Pépes étel			Zuhanás					Tetejére	
... poelica								Mg-i eszköz	
					Páratlan relet		Kerul		
	Elet						Lobog		
	A szobába								
Határozott nevelő	Szomorúsá		Erény					Helyrag	

REJTVÉNY

E havi rejtvényünk beküldési határideje:

2006. október 9.

A helyes megfejtők között a tegyükfelhogy zenekar CD-jét és

Hökkenítő pólót sorsolunk ki.

Előző rejtvényünk megfejtése:

Ki két nyulat hajt, egyet sem fog.

Úgy illik, mit bot a tegezbe. tegyükfelhogy CD-t nyert:

Özvegy Ferenc

Hökkenítő pólót nyert:

Karapáncsics Mónika

Gratulálunk!

(Az ajándékok átvehetőek szerkesztőségünkben munkanapokon 10-14-ig)

hokkento@freemail.hu

Sütés, főzés!

Szendvicsek

A legegyszerűbben elkészíthető ételek egyike a szendvics. Fogunk két szelet kenyeret, megkenjük vajjal, teszünk bele egy-két felvágottat, és már készen is van. A családot váratlanul megröhanó távoli rokonok számára ideális.

Rengeteg különbözőféle szendvics létezik, vannak igenis bonyolult módon elkészíthetőek, hagyományosak, melegek, hidegek, sósak, édesek.

Nekem még ma is eszembe jut, amikor az általános iskolában egy-egy farsang, karácsonyi ünnepség stb. alkalmával mekkora örömmel ettük a szülők által már

előre elkészített szendvicseket vajjal, kolbásszal, tojással, sajttal, esetleg egy kis piros arannyal a tetején. Ma azonban már ennél jóval pikánsabb, különlegesebb szendvicseket is könnyedén elkészíthetünk.

Szendvicstorta:

Hozzávalók:

- barna kenyér
- sonka
- szalámi
- vaj
- körözött
- kapor túró
- tejföl
- só, fehérbors

A szendvicset rétegezzük:

kenyér - vaj - sonka - kenyér - körözött - sajt - kenyér - kapor túró - szalámi - kenyér. A második és a harmadik kenyér alját is megvajazzuk, hogy jól összetapadjanak. Kicsit összeprézeljük a szendvicset, és a hűtőben állni hagyjuk. Tálalás előtt a kenyér héját körben levágjuk, majd kis falatkákra szeleteljük.

Narancsos-körtés pulykás szendvics:

Hozzávalók:

- 3 db hosszú bagett
- 50 dkg sült pulykamell vagy pulykasonka
- 2 db narancs
- 1 tubus majonéz
- 10 db salátalevél
- 2-3 db körte

A bagettet félbevágjuk, megvajazzuk. Ráhelyezünk sorban vékony körteszeleteket, rá a sült pulykamell szeleteket, megcsorgatjuk olívaolajjal, végül ráhelyezzük a fél narancskarikákat. Rátesszük a bagett tetejét, salátalevéllel, narancssal díszítjük.

Fenyvesi Gréta

A HÖKKENTŐ a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület tagja

Kezdeményezésünk támogatói

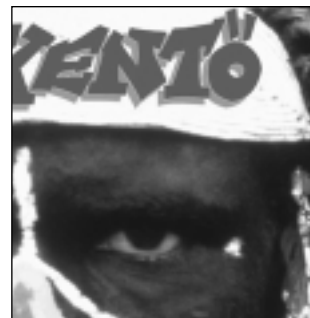

MOBILITÁS

ANTALL JÓZSEF ALAPÍTVÁNY

A lap az Európai Unió támogatásában részesül

Hökkenítő - a szegedi hallgatók lapja • Főszerkesztő Forró Lajos • Főszerkesztő-helyettesek Bíró Csaba, F. Szél Ildikó • Szerkesztő Rácza Bea Munkatársak Ruzsinszki Anita (zene), Fizek Nikolett (bájtal), Garamvölgyi Gergely (fotó), Boros Tamás (szösszenetek), Pál Imre, Székely László (mappa, nézőpont), Balázs Marietta (színház), Kádi Péter (irodalom), Huszka János (sport) • Korrektúra Bába Nándor, F. Szél Ildikó Melinda • Hirdetés Alattányi István 30/40-37-963 • Felelős kiadó Jancsák Csaba • Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6., telefon/fax: 62/544-759 Drótposta hokkento@levele.com • Kiadja a Főiskolások a Szegedi Universitásban Alapítvány • Tördelés és nyomdai előkészítés SPFO • Borítótér Márok Attila • Megjelenik 6000 példányban • Lapengedély száma 75.672/1997 • Nyomda Bába és Társai Kft. 62/464-015 • A megjelent hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címén: 105 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat támogatta • Az Egyetem a Hökkentő állandó melléklete • ISSN 1585-1605

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

Gyógy-szertár

SAKÉRTŐNK:
DR. SZEMERÉDI ISTVÁN

Tisztelt hallgatók!

A tanévkezdéssel párhuzamosan ismertetem szakorvoscsoportunk tevékenységét a JGYTFK és a BTK nappali tagozatos hallgatói részére.

A szakrendelőnk címe: Szeged, Korda u. 18. A 35-ös busszal, a 3-as villamossal a Kálvária térig, a móravárosi templom után közvetlenül balra kezdődik a Korda utca. Telefon: 444-493.

Szakrendeléseink: háziiorvosi, üzemorvosi, pszichiátriai, ideggyógyászati, fül-orr-gégészeti, bőrgyógyászati, nőgyógyászati, belgyógyászati, urológiai, fogászati szakorvosi ellátások, laborvizsgálatok, EKG, ultrahang, hallás-légzésfunkciók és Holter vizsgálatok.

A vizsgálatokra, rendelésekre kérjük előzetes telefonos bejelentkezésüket a 444-493-as számon. TAJ-kártya, diákigazolvány szükséges!

Az általános orvosi rendelés (Dr. Szemerédi István és Dr. Kollányi Miklós) minden nap 8.00-tól 12.00-ig, délután 15.00-17.00-ig (kedden, pénteken 14.00-16.00-ig) áll a hallgatók rendelkezésére, a többi szakrendelésre kérjük előzetes bejelentkezésüket!

Az ellátások a hallgatók részére térítésmentesek. Háziorvost nem szükséges váltani, maradhat kártyájuk a lakóhely szerinti orvosuknál.

A következő tevékenységek térítéskötelesek:
– jogosítvány-érvényesítés (előzetes - időszakos gépjárművezetői alkalmassági vizsgálat)
– fogászati ellátás (10 % kedvezménnyel)
– munkaalkalmassági véleményezés (pl. nyári munkánál)

A műszeres vizsgálatokra Dr. Szemerédi István ad beutalót.

Az orvosi ellátást a nappali tagozatos hallgatók vehetik igénybe.

Az alapellátást szerződésünk értelmében csak a rendelésben nyújtjuk, a lakásra-kollégiumba nem tudunk hívásra kimenni.

Sürgős esetben a legközelebbi háziiorvosi rendelő, illetve a központi ügyelet (Szeged, Kossuth L. sgt. 15-17., tel: 474-374, hétköznapokon 16.00-tól másnap 7.30-ig, hétvégén 7.30-tól 7.30-ig) vehető igénybe.

Részletes információ: 8.00–12.00 között a **444-493-as telefonon**.

Várom kérdéseiket a
drszemeredi@online.hu-n.

Dr. Szemerédi Orvosi Kft.

6725 Szeged, Korda u. 18.
(a Kálvária térnél) Tel.: 444-493

A JGYTFK és a BTK
hallgatói részére
térítésmentes alap- és
járóbeteg ellátásunk!

Kérjük bejelentkezésüket!

Horoszpók

2006. szeptember 15. – október 15.

Készítette:
Győri-Farkas Zsuzsanna,
kineziológus, természetgyógyász

Nyilas ♄ – Ül le egy padra. Vegyél fel egy háborítatlan pózt és „nézz ki a fejedből”. A csend a legnagyobb jó, amit most tehetsz magaddal. Rohanás az életed. Elhalogatott dolgok, kapcsolatok, elmismásolt témák zakatolva és követelődzve háborgatnak. A CSEND – jó barát. Élvezd ki minden „csendjét”.

Bak ♉ – A dolgok nem úgy alakulnak, ahogyan szeretnéd. A hiábavaló igyekezet felemészti erőidet. A vicc, a poén, a nevetés oldja a feszültségedet. Lépj át mások hangos kérdésébe. A te tempód most kicsit lassúbb. Saját elvárásaidnak felelj meg, ha tudsz. A mércét ne tedd olyan magasra.

Vízöntő ♒ – Új lehetőségek. Új arcok. Távoli helyek. Nincs mit megmászni. Úszni lehet az árral. Lesni a „sültgalambot”. Mentőőv is van hozzá. Sárga kis-kacsás úszógumi. Szóval minden happy. Egy kicsit uncsi. Októberben kitörési lehetőség. Izgalom. Fordulatok. Pörgés. Átlebegés a dimenziókapun. Jujuj!

Halak ♓ – A családi gondok megszűnni látszanak. Várni kell még egy kicsit, és minden rendbe jön. Ne gondold, hogy te vagy az igazságosztó, és a petrence ruhat sem tartod. Sem utat, sem irányt nem kell mutatnod senkinek. Egy kicsit el kellene fogadni másokat, a bizarr, és liukott ötleteikkel és mivoltukkal együtt. Elfogadás.

Kos ♈ – Szakadj le a csapattól. Minden közösség elvárja az azonosulást. Ez neked nem megy. A tömeg akarata nem a te akaratod. A vezetői hajlamaidat nem tudod érvényesíteni rajtuk. Magánéleti céljaidat kell most előtérbe helyezni. Vad és szenvedélyes szerelem várható, ha engedsz neki. Engedj az érzésnek. No!

Bika ♉ – Ne bújij a betegség mögé. Veszélyes játék. A szavakat ki kell mondani, a telefont fel kell venni. Tisztázni kell a félreértéseket, a tüskéket ki kell húzni. Számokra fontos embereket veszíthetsz el. Vagy engedd el őket. Mindegy. Valamit tégy. Ez így nem jó. Menj társaságba, kérdezd boldog emberek boldogságát. Rájössz, hogy apró kis boldogságokból áll össze a nagy boldogság. Szóval egészségtudat, boldogságtudat, egyensúly.

Ikrek ♊ – Őszi kirándulás. Utószезon a tengeren. Oleó. Nem akarod még kezdeni a bútolást (bútyulást). Ki tudja? Nem raktad el még a tengerjáró cipődet. Fel kell venni a tempót. A mókuskerek beindult. Csapj a lovak nyaka közé. Dologidő van!

Rák ♋ – Kedvesen, halk hangon kell figyelmeztetned a környezetet. Most mindenki fel van húzva. Akkor is szólnod kell. Hangod intó szava megvédi a hozzád közel állókat. Az alázat nem egyenlő az alázkodással. A finom rezonanciák megérintik a rá érzékenyeket. Párkapcsolat, kapcsolatok finoman mélyülnek, és tisztulnak. Közel és távol csendes a látóhatár kéjke.

Oroszlán ♌ – Fel-felbukkan a múlt. De jó is volt. De jó is lenne. A múltat nem lehet visszahozni. Felmelegítve? Töltött káposzta. A szőlő megszüpíti a bórórdet és megszüpíti a gondolataidat is. A természet elébed teszi gyümölcseit. Válassz. Földet, lakást, kocsi, szeretőt. Micsoda luxus. Ne törődj vele. Fogadd el.

Szűz ♍ – Elindult a szekér. Illés szekere, vagy a tied. Ez így pont jó. Tanulás, munka, új ismeretségek, új életcélok. Nem panaszodhatasz. Minden megy a maga útján. Te is. Kezd kirajzolódni a jövőképed előtted. Egy kis testmozgás jót tenne. A nyár egy kicsit rakott rád. Szűk lett a rakott szoknyád. Nem baj, lesz pénzved újra, nagyobbra, szebbre!

Mérleg ♎ – Táncóra. Táncpő. Szalonszerkő. Szalonzene. Mi van veled? Kicsapott a szalonláz? Vágysz egy nagyon komoly kapcsolatra. Olyan nincs. Amikor azt hiszed, hogy komoly, akkor válik épp röhejessé az egész. Valami megváltozik. Benned. Nincs rajongás. Nincs ragaszkodás. Ez a lényeg. Mindig is ez volt. Néha eljártottál az érzéssel. Vigyázz, nehogy veled is eljártsszanak.

Skorpió ♏ – A szellemi erőnlét ellenállhatatlanul vonzza hozzád a társaságot. Nem használod ki ezt a lehetőséget. Szellemi virtuozitásod feltűnik, de igen hasznos lesz számodra. Erényt tudsz belőle kovácsolni. A vizet is a magad málmára tudod hajtani. Itt az aratás ideje. Nohát-nohát.

TAROTMEDITÁCIÓ

2006. október 9-én 18 órai kezdettel,
Szőregen, a Tömörkény művelődési
házban,
Magyar u. 14. (60, 60Y-os busz)
tarotmeditációt tartok.
Első téma: a mágus.
A meditáció ingyenes, belépő 100Ft

Településnevek IV.

Nem is gondolnánk, kis országunkban milyen rengeteg kisebb-nagyobb hely van, sok szép tájegységgel, nevezetességgel. Azt sem, milyen sok vicces nevű település és város terül el Magyarorszáig területén. Például a következők:

Fajsz

A több ezer éve lakott hely a nevét Árpád vezér egyik unokájától, Fajsz fejedelemtől kapta, akinek errefelé volt a szálláshelye. Első okleveles említése 1212-ben Ince pápának a veszprémi püspökhöz intézett levelében fordult elő.

A település központjában megtekintésre érdemes a neoromán római katolikus templom és a hasonló stílusban épült emeletes községháza. Megkapó a két épület összhangja.

Tyukod

Neve 1181-ben a cégényi monostor határjárásai okmányában Etetyukoda formában jelent meg. 1219-ben két község volt: az egyik a Sente-Mágócs nemzetség alapítot-

ta Egyedkutyta, a későbbi Eketyukod. A másik Tyukod (amely 1334-ben egyházzal is bírt), ősi uraként a Tyukodi nemzetséget jegyezték fel, de mellette a XIII. században a Kölcseyek is birtokolták. 1389-ben Tyukod határának egy részén a Káta nemzetség megalapította Porcsalmát.

Kakasd

Kakasd neve sokakban mosolyt ébreszt (itt még a vendéglő is Kakas). Ugratják is őket: tyúkúrfalviak, baktyúkúrfalviak.

Kakasd két falu egyesülésével jött létre. A 6-os úttól északra eső rész volt a régi Kakasd, a déli a régi Belac. A régi kakasdi svábok az 1841.

évi törvény alapján az országban elsőként váltották meg magukat földesuruktól örökjavassággal. A lakosságcsere idején ideköltözött andrásfalvi bukovinai székelyek egyik fő helye Kakasd.

Az 1996-ban elhunyt Sebestyén Ádám kakasdi kántor, néprajzi gyűjtő munkássága jelentős volt.

EndyJee
folytatjuk